1992-2

Historische Kring Eemnes

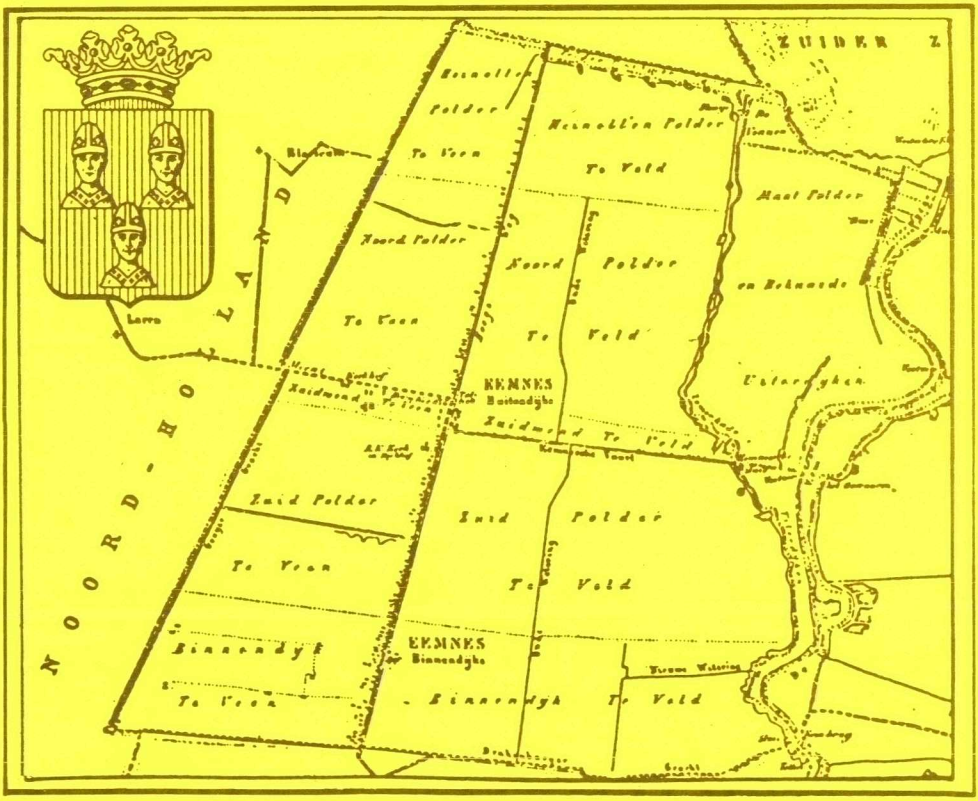

Historische Kring Eemnes

juni 1992, jaargang 14 nr 2

verschijnt viermaal per jaar

Bestuur:

Voorzitter	T. Roodhart	Laarderweg 12
Vice-voorzitter:	H. v. Hees	Kerkstraat 15
Secretaris:	H. Nobbe	Braadkamp 3
Penningmeester:	F. Mol	Roerdomp 27
Leden:	B. v. Raaij	Zaadkorrel 23
	R. Ruizendaal	Laarderweg 31
	S. v. Wieren	Pijlenkamp 6

kontributie H.K.E. ƒ 20,-- per jaar
Voor leden buiten Eemnes ƒ 2,50
porti bijbetalen
ABN-Amro-bank Eemnes nr. 45.89.86.577
Girorekening nr. 2080362

Losse nummers kwartaalboekje ƒ 6.00

Ledenadm.,adres-wijzigingen en verkoop losse nummers: B. van Wijk-Blom, Raadhuislaan 39, tel. 14689

Redactie: B. van Raaij tel. 86594
H.H.M. van Roij tel. 12531

Type-werk en Correctie: M. Achthoven , B. van Wijk

Het geheel of gedeeltelijk overnemen van artikelen is slechts toegestaan na toestemming van de redactie

Doel van de vereniging is bevordering van de kennis van- en de belangstelling voor de geschiedenis in algemene zin en de geschiedenis van Eemnes, met aansluitend gebied, in het bijzonder.

Inhoud

Voorwoord 71
Teus Roodhart
Kroniek van "De Lindeboom" 73
Henk van Hees
De oude "Lindeboom" 75
Livia Lankreijer
Het verhaal van de Pompestaarten 85
Livia Lankreijer
Het schavot op de Brink 89
De kleding van Maria Perier-Ruizendaal 93
Jos Eggenkamp/Livia Lankreijer
Mevrouw J. van Dijk-Ruizendaal vertelt 94
"De Lindeboom" in de Nederlandse literatuur 104
Henk van Hees
Afscheid van "De Lindeboom" 109
De architect P.C. van Uchelen 111
Bertie van Wijk-Blom
In onze serie: Oude Eemnesser 114
Henriët Liscaljet
Het lied van "De Lindeboom" 118
In "De Lindeboom" 119
Familie Kolfschoten
Huize "De Lindeboom" 123
M.J. van Niekerk-Blomjous
Iets schrijven over wonen in
"De Lindeboom" 123
Toontje van 't Pad Bosch-de Bekker
"De Lindeboom" 130
Hans de Leeuw
Dank Dank 134
Henk van Hees
Oudheidkamer 135
Vriend Oudheidkamer 135

Voorwoord

We konden het al ver van tevoren zien aankomen: Mevrouw A.Th. de Leeuw-Mertens zou met ingang van augustus 1992 een punt zetten achter haar functie als burgemeester van Eemnes. Ze moest wel, vanwege het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd.

Omdat de Historische Kring Eemnes dit tijdstip ook al lang van tevoren in de gaten hield, kon er een afscheidscadeau voorbereid worden, waar veel tijd in geïnvesteerd moest worden. We kozen voor een themanummer van ons kwartaalblad. Als thema zijn we uitgegaan van de geschiedenis van de eeuwenoude herberg "De Lindeboom" die op Wakkerendijk 7 gestaan heeft. Momenteel staat op deze plaats de burgemeesterswoning, ook weer onder de naam "De Lindeboom".

Het leek de Historische Kring Eemnes een aardig idee om de historie van "De Lindeboom" eens uitgebreid op papier te zetten. In dit themanummer worden allerlei facetten behandeld van de oude herberg en van de nieuwe burgemeesterswoning. Ook zijn allerlei oude foto's bij elkaar gebracht. Dit themanummer wordt speciaal opgedragen aan onze burgemeester mevrouw A.Th. de Leeuw-Mertens. Vijftien jaar lang heeft ze zich ingezet voor de belangen van Eemnes. In die tijd is er hier heel wat tot stand gekomen. Tijdens haar ambtsperiode is in 1979 ook de Historische Kring Eemnes opgericht. De burgemeester heeft onze Kring steeds met belangstelling gevolgd. Ze heeft ook een belangrijke rol gespeeld bij de plannen om een Eemnesser Oudheidkamer van de grond te brengen. We zijn haar dankbaar voor alles wat ze voor Eemnes heeft gedaan. We wensen haar en haar man een goede toekomst in Baarn. We zullen elkaar vast nog wel eens tegenkomen binnen de Historische Kring Eemnes.

Teus Roodhart
Voorzitter
Historische Kring Eemnes

★

Kroniek van "De Lindeboom"

21-04-1668	Acte gepasseerd ten huize van Corne lis Tijmensz, herbergier in "De jonge Prins" (mogelijk: "De Lindeboom")
1675	Waarschijnlijke bewoner: Adriaen van Santen met zijn vrouw en een kind.
Nacht van 29 op 30 december 1700	Oudste teruggevonden vermelding van de naam "De Lindeboom". Eigenaar en bewoner is Cornelis Dirkse Schelster. Hendrik Vlug (Hendrik de Jager) vermoordt Jacob Gijsbertsz Ramaker, zoon van de Ammeester van Baarn
1702	Eigenaar en bewoner is Cornelis Dirkse Schelster. Bij de grote overstroming wordt het pand licht beschadigd.
10-04-1725	Jan Lambertse Cos en zijn echtgenote Rijkje Cornelis Schelster (dochter van Cornelis Dirkse Schelster) verkopen de herberg aan Abraham Pantzer
1727-1730	Hendrik van den Berk (Berg) huurt de herberg
1731	Hendrina van de Pegh, weduwe van Hendrik van den Berk is huurster. Op 2 juni 1731 hertrouwt ze in Eemnes met Henke (Hendrik) Wibis, jongman van de Kuinre. Hij wordt de nieuwe her bergier. In Eemnes noemt men hem Hendrik v.d. Kuinder.
12-06-1734	De heer Abraham Pantzer verkoopt huis en herberg aan Hendrik v.d. Kuinder

12-10-1748	Hendrik v.d. Kuinder overlijdt. Zijn weduwe zet de herberg voort. Hendrina v.d. Pegh overlijdt in 1780.
22-09-1765	Beatrix v.d. Kuinder, dochter van Hendrik en Hendrina trouwt met Barend Janse Perier. Hij wordt de nieuwe herbergier.
30-08-1800	Barend Janse Perier wordt begraven. De herberg wordt overgenomen door zijn zoon Pieter Perier (geb. 1775) getrouwd met Grietje Blom.
27-10-1844	Pieter Perier overlijdt. Zijn dochter Beatrix (geb. 1815) was in 1841 getrouwd met haar neef Jan Perier (geb. 1816). Zij nemen de herberg over.
04-05-1883	Jan Perier overlijdt. Zijn zoon Hein (geb. 1852) zet de herberg voort. Hij was in 1880 getrouwd met Maria Ruizendaal.
09-07-1895	Gemeenteraad van Eemnes besluit de raadszaal in "De Lindeboom" als gemeentesecretarie in te richten
1907	"De Lindeboom" is niet langer raadszaal en gemeente-secretarie
23-10-1911	Hein Perier overlijdt. Daarmee verdwijnt het geslacht Perier uit "De Lindeboom".
21-02-1918	Jan Ruizendaal en zijn vrouw Heintje Post trekken in "De Lindeboom". Jan Ruizendaal was een zoon van Gijsbert Ruizendaal, die weer een broer was van Maria Ruizendaal, de vrouw van Hein Perier.

30-07-1937	De raad van Eemnes besluit om "De Lindeboom" te kopen van Jan Ruizendaal voor een bedrag van 6100 gulden. Voorts werd een strook grond ter grootte van 2A.37Ca voor de som van ƒ 237,-- door de gemeente aangekocht. De raad besloot voor de bouw van de nieuwe burgemeesterswoning ƒ 10.500,-- uit te trekken. Later moest de begroting gewijzigd worden in ƒ 23.000,--.
oktober 1938	Burgemeester P.A.L. van Ogtrop betrekt de nieuwe "Lindeboom".
augustus 1948	Burgemeester E.J.M. Kolfschoten komt als opvolger van de heer Van Ogtrop.
22-02-1949	De eeuwenoude boom, waarnaar de oude herberg vernoemd was ("De Lindeboom") wordt geveld omdat hij niet meer te redden is.
16-08-1954	Burgemeester J.Ch.I. van Niekerk komt als opvolger van de heer Kolfschoten.
januari 1965	Burgemeester A.C.H.N.M. de Bekker komt als opvolger van de heer Van Niekerk.
oktober 1977	Burgemeester A.Th. de Leeuw-Mertens komt als opvolger van de heer De Bekker.

Samengesteld door
Henk van Hees.

De oude "Lindeboom"

Al is het inmiddels zo'n 55 jaar geleden, dat de oude herberg "De Lindeboom" werd gesloopt, het is toch gelukt heel wat gegevens te achterhalen over het uiterlijk en de geschiedenis ervan. Het was dan ook eeuwen-

De voorgevel. De nok zit boven de deur. Boven de deur. Boven de deur en ramen zijn boogjes te zien. Hieruit zou afgeleid kunnen worden, dat dit de oorspronkelijke gevelindeling is, maar uit welk jaar die dateert, valt, niet te zeggen. Het raam van de opkamer (uiterst links, met pannen dak) heeft dezelfde indeling als die aan weerszijden van de deur. Aangezien ze in slechts zes ruitjes verdeeld zijn zijn ze kennelijk niet ouder dan zo'n 100 jaar. Hieruit valt dus niets af te leiden wat betreft het bouwjaar van het gebouw zelf of de opkamer. Alleen bij de opkamer zitten luiken aan de buitenkant. Bij de andere ramen zaten ze aan de binnenkant.

Kinderen voor "De Lindeboom", ± 1925.
V.l.n.r. Wim Staal, Gerard van Klooster Tz., Nico Eggenkamp, Henk van Hees, Kees Makker, onbekend, Wout van Klooster Hz,, Wim Hoofd. Meisjes op de dijk v.l.n.r. Marie Luijf, Truus van Dalen. Rechts op de foto ziet u één van de mennegaten in het stukje dijk voor "De Lindeboom".

lang een heel markant gebouw. Niet alleen wat het uiterlijk betreft: zeker al in de 17e eeuw had het een belangrijke functie voor het openbare leven in Eemnes. Dat is zo gebleven tot de sloop in 1937.
Vanaf 1702 zijn er gegevens over eigenaren. Allen waren herbergier of hadden een herbergier als "bruiker". Voor 1725 waren dat Cornelis Schelster en Rijkje Cornelis Schelster en haar man Jan Lambertse Cos.
Van 1725 tot 1734 Abraham Pantzer, die huis en herberg verkoopt aan Hendrik van de Kuinder. Door het huwelijk van Beatrix van de Kuinder met Barend

Perier in 1765 komt het geheel in het bezit van de familie Perier. De laatste particuliere eigenaar is Jan Ruizendaal, die in 1937 het huis met toebehoren verkoopt aan de gemeente Eemnes, voor de somma van ƒ 6.100,--. Kort daarna wordt alles gesloopt en vervangen door de ambtswoning voor de burgemeester.

De plattegrond geeft diesituatie ca. 1930 bij benadering weer. Hij is niet op schaal, maar alleen bedoeld om een idee te krijgen over de indeling.

Vooraanzicht van "De Lindeboom". Uiterst links het uiteinde van het mennegat. Links de opkamer. Voor de deur staan: Jan Ruizendaal en zijn vrouw Heintje Post. De kinderen op de voorgrond zijn v.l.n.r. Gijs, Jan, Riek en Janny Ruizendaal en Kiki Elling. De foto is genomen rond 1930. Het bovenlicht is bij de sloop gered. Het bevindt zich in het huidige gemeentehuis.

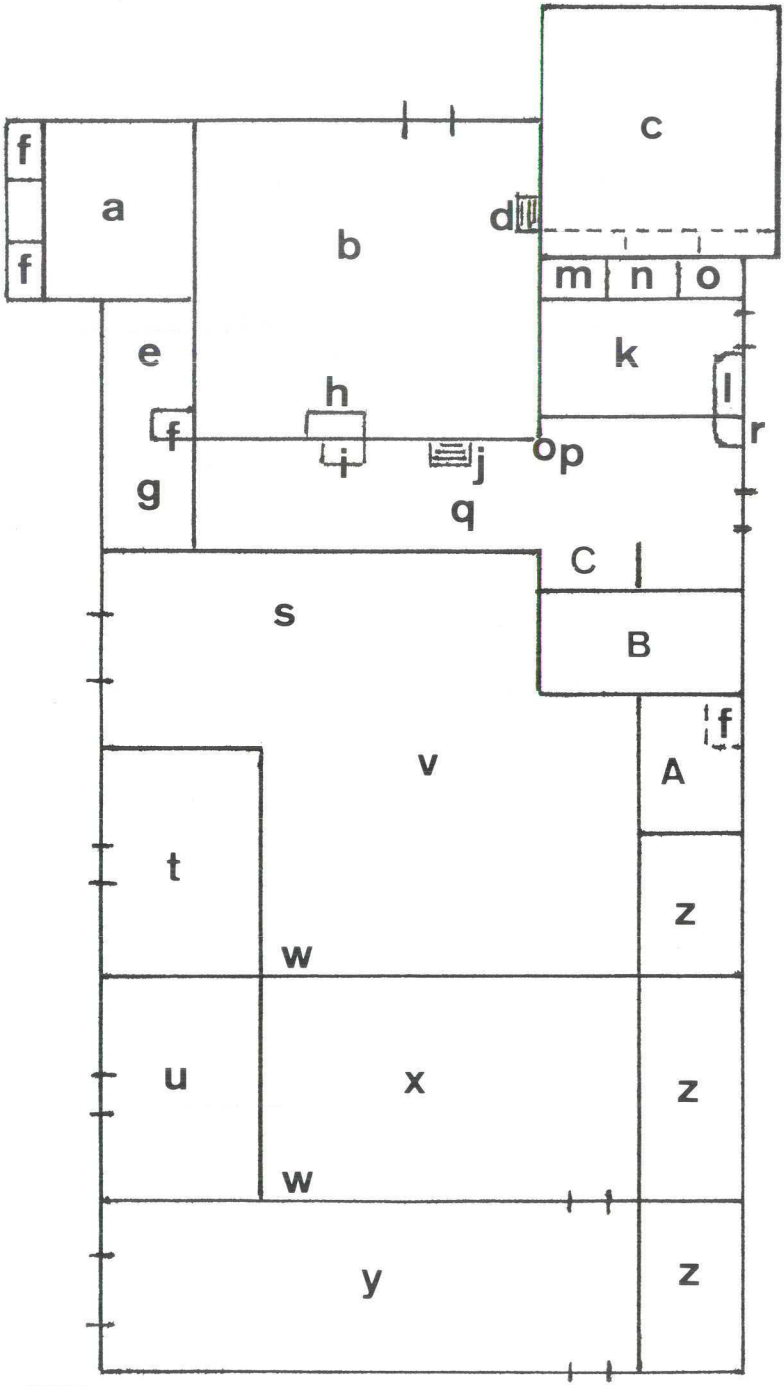

78- HKE

a. voorkamer
b. zaal
c. opkamer
d. trapje (5 treden)
e. slaapkamer
f. bedsteden
g. lichthoek
h. kachel
i. kookpot
j. trap naar zolder
k. geut
l. regenwaterbak
m. zandgat (met zand voor op de vloer en om messen te slijpen)
n. kelder, met toog en schuine deuren. Langs de hele wand hiervan was een spekbak aangebracht. Dat was een betegelde bak van ± 20 cm hoog, waarin het spek gezouten werd.
o. dichte kelder
p. pomp
q. pompstraat, met estrikken bij de kookpot en gele steentjes tussen de pomp en de stenen wasbak. Aan de muur van de wc was een karnwip bevestigd. Dit apparaat bestond uit een dwarsbalk, waaraan een omgekeerde V was opgehangen. Een poot van de V was verbonden met de karnstok, aan de andere zat een dwarsstang met twee handvatten. Door deze dwarsstang heen en weer te duwen ging de karnstok op en neer; een veel minder vermoeiende beweging dan het recht op en neer bewegen van de karnstok in de karnton.
r. stenen wasbak
s. deel
t. paardenstal, ook gebruikt als schutstal voor uitgebroken en gevonden vee
u. stal voor kalveren en geiten
v. stalling, waar o.a. honde- en handkarren van diverse dagventers gestald werden
w. tussenschot, ± 2.50 m hoog
x. middendeel, waar knollen enz. opgeslagen werden
y. dorsdeel
z. koestal

A. varkensstal, met erboven een slaapplek voor de maaier
B. wc groot genoeg voor het hele zangkoor
C. muur, waarin het bordje was aangebracht met de waterstand van 1916, 1917 en 1921.

Aan de plattegrond is te zien, dat de boerderij anders in elkaar zit dan de standaard Eemnesser boerderijen.

Het tweede mennegat, meer naar het noorden gelegen. Hier is goed te zien, dat de grote lindeboom in de dijk stond. Vooraan staat Riek Ruizendaal, dochter van Jan. Op de dijk staan Janny Ruizendaal (links) en Bep Ruizendaal, dochters van Cornelis Ruizendaal. Op de achtergrond, het pand Wakkerendijk 9, toen bewoond door Luijf en nu door de familie Eek.

Die hebben meestal van oorsprong een zuiver rechthoekige grondvorm. Hier vallen de opkamer (c) en de voorkamer (a) niet binnen die rechthoek, maar steken gedeeltelijk uit. We hebben er geen verklaring voor kunnen vinden.
De opkamer en de zaal zijn steeds de belangrijkste plekken geweest voor officiële handelingen. Al in 1580 wordt melding gemaakt van verhuringen en verpachtingen van landerijen en gewassen. Dat is tot in de 20e eeuw zo gebleven. De notaris zat in de opkamer (c), de afslager stond op het trappetje (d) en het publiek stond of zat in de zaal (b).

"De Lindeboom" is ook eeuwenlang gemeentehuis geweest, zeker van het begin van de 18e eeuw. Dat hield tot in de Franse tijd in, dat de vroedschap er beslissingen nam over zaken als wegenaanleg, militaire zaken enz.

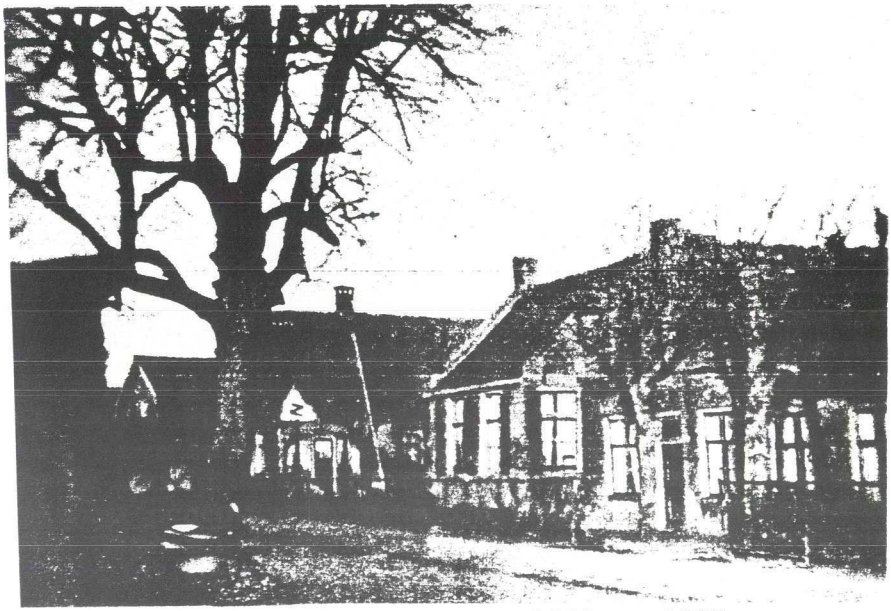

Deze foto is genomen tussen 1932 en 1937. De dijk is afgegraven, maar de boom en het huis staan er nog.

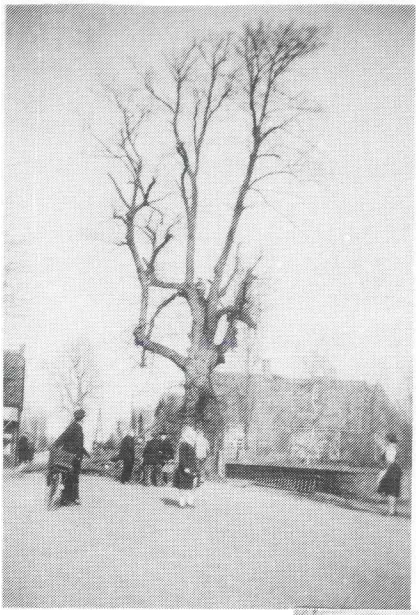

De onttakeling van de eeuwenoude linde.

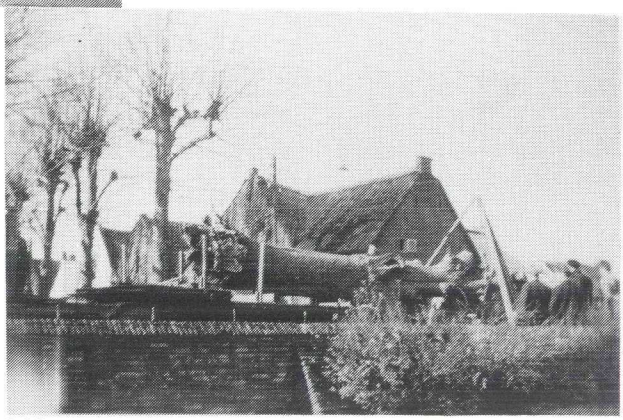

21 februari 1949. De boom is gesneuveld. Foto genomen vanuit de tuin van de ambtswoning.

Vanaf 1851 wordt het gemeentebestuur gevormd door de gekozen gemeenteraad, onder voorzitterschap van een door de koning(in) benoemde burgemeester. Tot 1907 vergaderde de gemeenteraad nog in "De Lindeboom". Toen werd villa "Bellevue" in gebruik genomen, nu restaurant het Oude Raadhuis, Wakkerendijk 30.

De officiële fucnties, die "De Lindeboom" had, stonden een gebruik als herberg niet in de weg, totdat een wijziging in de Drank- en Horecawet rond 1927 het gebruik als dranklokaal onmogelijk maakte, naar verluidt omdat er te weinig ramen waren. Vanaf dat moment werd er bij verpachtingen alleen nog koffie geschonken. Die werd overigens niet gedronken in de zaal, waar geen meubels stonden, maar in de lichthoek (g). Naast de al genoemde verpachtingen werd de zaal ook gebruikt voor tal van andere bijeenkomsten. Het zangkoor repeteerde er, er vonden kerkelijke bijeenkomsten plaats van mensen, die het niet eens waren met de dominee en het Groene Kruis hield er zitting.
Ongetwijfeld het meest dramatische voorval vond plaats in de nacht van 29 op 30 december 1700. In die bewuste nacht vond er in "De Lindeboom" een moord plaats. De moordenaar werd in 1701 onthoofd. (Zie elders in dit boekje)

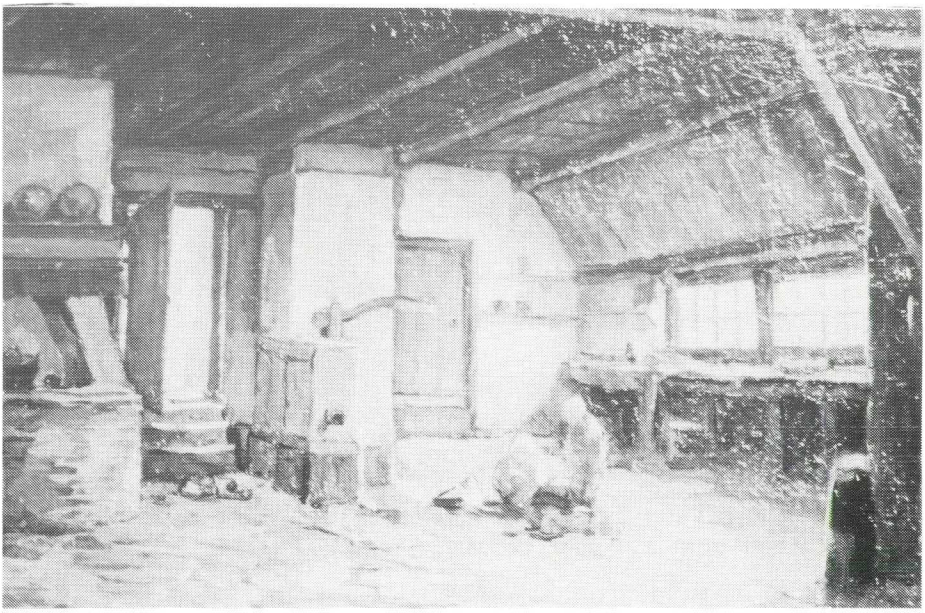

Schilderij van het interieur van de pompstraat. V.l.n.r. de kookplaats, de deur naar de zaal, de pomp, de deur naar de geut en de stenen wasbak.

Totaaloverzicht van de voorgevel. De voordeur gaat geheel schuil achter de imposante lindeboom.

Ook buiten gebeurde er nogal wat. De boom is vele malen het middelpunt geweest van het dorpsleven.

Al met al een pand met een rijke historie; kennelijk onvoldoende reden om het niet te slopen.
Inmiddels zijn we ook al weer gehecht geraakt aan de opvolger, ook weer "De Lindeboom" geheten. De functie van ambtswoning herinnert ons nog aan de activiteiten, die op dezelfde plek zo belangrijk zijn geweest.

Dank aan allen die dit mogelijk gemaakt hebben, met name mevrouw Van Dijk-Ruizendaal uit Laren.

Livia Lankreijer

★

Het verhaal van de Pompestaarten.

Eén van de meest beruchte kwajongensstreken in het Eemnes van vroeger tijden speelde zich af aan het einde van de 19e eeuw rond "De Lindeboom".

Op een avond staken een stel jongens de koppen bij elkaar. Ze spraken met elkaar af om op allerlei Eemnesser boerderijen de pompen onklaar te maken door de staarten (starters) er af te halen. De staarten zouden dan verzameld moeten worden bij "De Lindeboom". Zo gezegd, zo gedaan. In de avonduren werden maar liefst 21 boerderijen bezocht door de kwajongens die hun opdracht uitvoerden. Zelfs veraf gelegen boerderijen werden niet vergeten zoals de boerderij "Bamboes" van de familie Bieshaar op Seldenrijkweg 2.

Enthousiast togen de jongens naar "De Lindeboom"

Voorzijde. Het rieten dak boven de voorkamer staat dwars op het centrale deel.

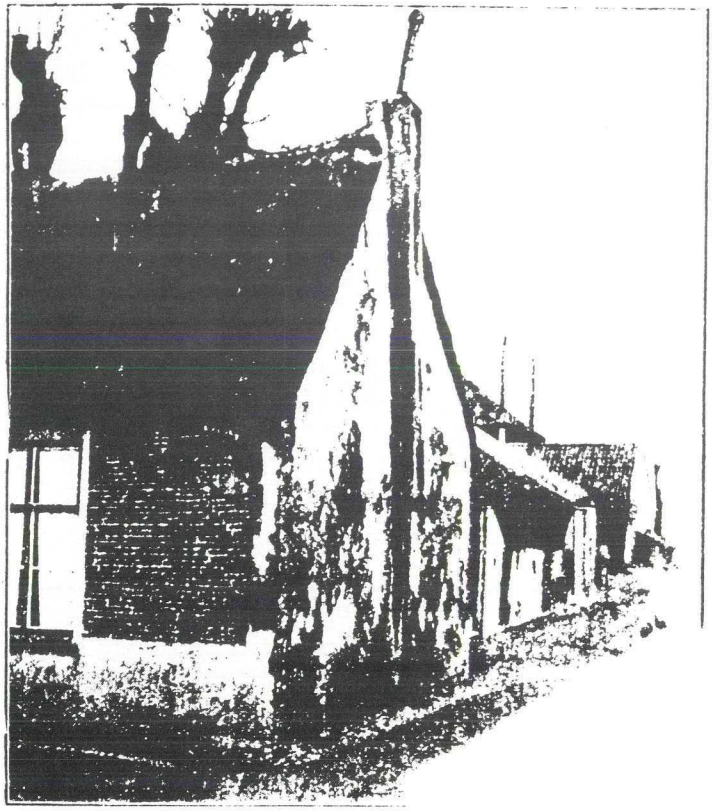

Dit is de Zuidwest-hoek, die enigszins uitsteekt.

waar de 21 staarten rond de oude lindeboom tentoongesteld werden.

De volgende ochtend ontdekten vele Eemnesser gezinnen dat ze niet konden pompen. Na de eerste verontwaardiging kreeg men in de gaten, dat er nog andere gedupeerd waren. Mopperende boeren zochten hun heil bij elkaar en al gauw gonsde het door heel Eemnes. Het praatje ging zo snel rond, dat men al voor de middag wist, dat men bij "De Lindeboom" moest zijn voor de oplossing van het raadsel.

Zo kwamen alle gedupeerde boeren bij de herberg terecht. Het schijnt nog een hele uitzoekerij geweest te

zijn, voordat elke boer zijn eigen staart weer terug had.

Dit moet dus waar gebeurd zijn, zo rond het jaar 1890! De kwajongens hebben in hun vuistje wel gelachen!

Livia Lankreijer

★

De zijgevel heeft hoge inrijdeuren en een gewelfde kap ter hoogte van de centrale deel (s) en de dorsdeel (y). Achter het huis zijn de hooiberg en de grote met pannen gedekte schuur te zien. De raampjes in deze gevel hebben een kleinere roedenverdeling, kenmerkend voor boerderijen, die eind 17e, begin 18e eeuw gebouwd zijn. op deze foto staat het buurmeisje Ali Luijf.

Noordgevel. Rechts van de deur naar de geut (k) is het raampje van de 2e kelder (o). Deze kelder is sinds mensenheugenis dicht geweest. Door het kapotte raampje waren alleen vergane ballen en katten te zien..... In de muur, die de W.C. scheidde van de pompstraat (bij de linkerdeur) was op meer dan manshoogte d.m.v. een bordje aangegeven hoe hoog het water gestaan had in 1916, toen in januari een ongekend zware overstroming plaats vond. Ter hoogte van "De Lindeboom" hield de dijk het, achteraan op de Meentweg niet. De doorbraak die daar toen plaats vond, verwoestte diverse woningen. In 1917 en 1921 werd ook nog (met een streepje) de hoge waterstand op de muur aangegeven. Na 1932 hoefde men door de aanleg van de Afsluitdijk niet meer voor het water te vrezen. Geheel rechts is de opkamer te zien. Daar boven is een hoek van de zolder te zien. Deze was verder niet onderverdeeld.

Dit is het verhaal van de verschrikkelijke moord in "De Lindeboom" zoals het verteld werd door G. Hooijer Sr. in zijn boek "Uit de Geschiedenis van Baarn"

Het schavot op de Brink

Heel vroeg in de ochtend van de 30e maart 1701 was men op de Brink al bezig het schavot op te stellen. De boomsnoeier moest er zelfs aan te pas komen om enkele zware takken uit de bomen te verwijderen, om ruimte te maken voor de terechtstelling. De dorpstimmerman hamerde er lustig op los en al spoedig was het schavot gereed. Wie zijn hoofd moest hier straks vallen? Wel, dat was het hoofd van Hendrik de Jager, die al bijna 3 maanden zat opgesloten in de kelder van het Rechthuis aan de Brink, omdat hij een moord had begaan. U weet misschien nog dat Stadhouder Willem III, die hier het paleis bewoonde, van de Provinciale Staten van Utrecht de bevoegdheid had gekregen, om de rechtspraak over Baarn, Soest, Eemnes en Eembrugge uit te oefenen. Een soort Kantongerecht dus. Hij had daar zelfs op de Brink een Rechthuis voor laten bouwen (nu "Hema"). Zijn drossaard had hij belast met de gerechtsbediening.
Zelf zal Stadhouder Willem III met deze terechtstelling wel heel weinig te maken hebben gehad, want hij was toen ook reeds Koning van Engeland en sedert 1688 kwam hij maar slechts enkele keren naar Holland om zijn Stadhouderlijke plichten te vervullen.
Maar ter zake, wat had die Hendrik de Jager wel uitgespookt? Het was op de avond van 29 december 1700, dat er een verkoping was in de herberg "De Lindeboom" te Eemnes. Schijnbaar een gewichtige verkoping, want hier waren ook een aantal Baarnse notabelen bij betrokken, o.a. Mr. Christiaan Kempe, schepen van Baarn, Jacob Rademaker, wagenmaker uit de Brinkstraat, Cornelis Coopman, deurwaarder en nog enige Gerechtsdienaren, waaronder een Cornelis Lammertse.
Na afloop van de verkoping zaten de heren onder het genot van een lekker glaasje bier nog lange tijd bijeen. Het bier in "De Lindeboom" was van uitstekende kwaliteit. Hendrik de Jager, een Duitser van ge-

boorte, zat mede aan. Hij moest met jagen in zijn onderhoud voorzien, dus was een zg. broodjager.
Nu konden Jacob Rademaker en Hendrik de Jager elkaar niet goed verdragen. Dat kwam doordat Jacob een hond had, die nogal eens in het jachtgebied van onze jager achter het wild aanzat. En zoals dat meer gaat, als het bier is in de man, dan is de wijsheid in de kan. De Jager begon stekelige opmerkingen te maken over Jacobs hond. Jacob Rademaker echter hoorde dat met een spotlach doodbedaard aan.
De gasten trokken partij voor Rademaker. Daardoor werd tenslotte De Jager zo kwaad, dat hij zijn hartsvanger trok en riep:"Wie wat op Hendrik de Jager heeft aan te merken, die komt maar op!"
Maar allen zwegen, zo verhaalt deze onverkwikkelijke geschiedenis. Door de drank verhit, werd hij zo woest, dat hij zijn dolkmes trok en stak naar het hoofd van Mr. Kempe, de schepen van Baarn. Gelukkig ging de stoot door zijn hoed. Opnieuw stootte hij toe en nu verwondde hij Mr. Kempe's hand.
Toen vloog hij op de deurwaarder Cornelis Coopman af en bracht hem een flinke jaap in diens linkerhand toe. Al woester sprong hij nu op Jacob Rademaker toe, die zich enigszins terugtrok naar de voordeur, daar hij geheel weerloos was. De Jager stak nogmaals toe en trof hem in de linkerborst, waarna Jacob naar de tafel strompelde en daar dodelijk getroffen achterover viel.
Nog niet tevreden liep de onverlaat op agent Lammertse toe, die zich terugtrok in de opkamer, daar hij blijkbaar niet bewapend was. Daarna wendde de dolleman zich naar deurwaarder Coopmans, maar de dolk schampte af op diens kleren, alleen kreeg hij een flinke scheur in het pand van zijn rok. Opgeschrikt door de herrie in de gelagkamer kwam de waard en trachtte hem het wapen te ontnemen. Echter zonder resultaat maar nu moest de waard zelf dekking zoeken om niet gewond te raken. Thans scheen de dolleman enigszins tot besef te komen wat hem te wachten stond en zocht zijn heil in de vlucht. Toen hij bij de deur van het achterhuis kwam, trof hij daar net Adriaan, een andere gerechtsdienaar. Hij zwaaide met zijn wapen en bracht hem een steek in zijn rechterschouder

toe.
Het gelukte de Justitie De Jager te arresteren- hoe en waar werd niet vermeld- en in het Rechthuis op de Brink in te sluiten. Aldus het résumé uit de annalen van onze oude dorpsgeschiedenis.
Men maakte in die dagen korte metten met deze misdadigers, want reeds op 12 februari 1701 werd hij veroordeeld en het doodvonnis uitgesproken. Henderik de Jager zou gestraft worden: -Met den Swaerde, dat de dood er op volgt, Ander ten exempel! Gedaan te Baarn 12 februari 1701, ondertekend: Perné Drossaard, Aart Snellenberg, Gijsberth Schouten, Rijk Aalten, Gijsberth Claessen, Meins Evertse Hilhorst, Jacob Hendrikse en Jacob Cramer, secretaris.
Bovengenoemde heren hadden zich op die 30e maart ook om het schavot opgesteld. Alles werd toen doodstil onder de vele aanwezigen, die van heinde en verre gekomen waren om het lugubere schouwspel gade te slaan. Want daar kwam de Gerechtsbode die het vonnis voorlas: _"Also de Hoogen Gerechte van Baarn en de aanhorigen dorpen, bij goede informatiën, die door de Drossaard Perne zijn ingewonnen en gebleken is, dat Hendrik de Jager, oud omtrent 50 jaren, geboren in het dorp Alfert te Hamelen in Brunswijkerland, tegenwoordig gevangen in de kelder van het Rechthuis te Baarn, op woensdag laat in den nacht van 29 op 30 December van het jaar 1700, onder ander gezelschap is geweest."
En dan komt met vele Franse woorden doorspekt het relaas van de delikten, die zich in "De Lindeboom" te Eemnes hebben afgespeeld.
Als de Gerechtsbode de voorlezing heeft beëindigd, komt de moordenaar tussen twee gerechtsdienaren het schavot op. Het blok staat klaar, waar hij knielend zijn hoofd op moet leggen. Dan komt de beul met een enorm zwaard. Het wordt doodstil en een rilling vaart door de talrijke aanwezigen op de Brink. De oude bomen waaronder dit schouwspel zich heeft afgespeeld zijn helaas in 1706 gerooid, anders zouden die wellicht de rest nog willen vertellen.

★

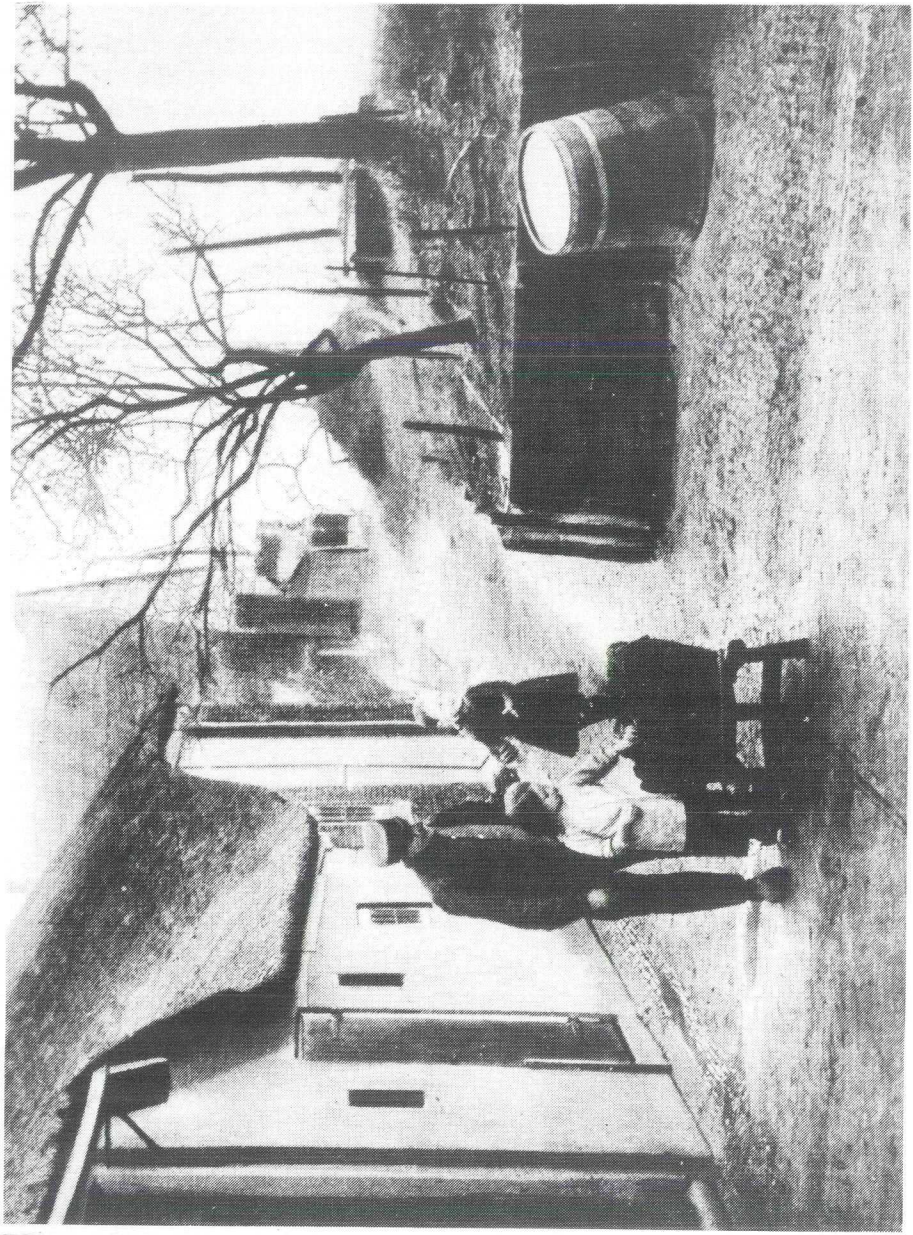

Opname van de zuidoostkant van "De Lindeboom". De man is waarschijnlijk Gijsbert Ruizendaal (1852-1929). De namen van de twee kinderen zijn onbekend.

De kleding van Maria Perier-Ruizendaal

Op de foto ziet u Maria Perier-Ruizendaal; zij was getrouwd met Hendrik Perier (1852-1911), die herbergier was in "De Lindeboom". Zij werd in Eemnes geboren op 23 november 1854 en stierf er op 13 april 1948. Zij was Nederlands Hervormd. Haar moeder was Grietje van Rijn, geboren te Zeist.
Zij draagt een ronde muts, waarvan u een detail kunt zien op foto 2. Deze soort muts kwam in veel delen van Nederland voor. Afhankelijk van de plaatselijke gewoonte of de voorkeur van de draagster werden de punten dichter bij het hoofd of juist wijder uitstaand gedragen. Maria Ruizendaal heeft wat dat betreft zo ongeveer de gulden middenweg gekozen. Bij de muts hoort wel een zwart onderkapje, maar geen oorijzer. Het materiaal was fraai doorgestopte tule. Ze draagt verder een zwart jak van dikke wollen stof, met pofmouwen, op een zwarte baaien rok. Ze is hier op haar

FOTO 1

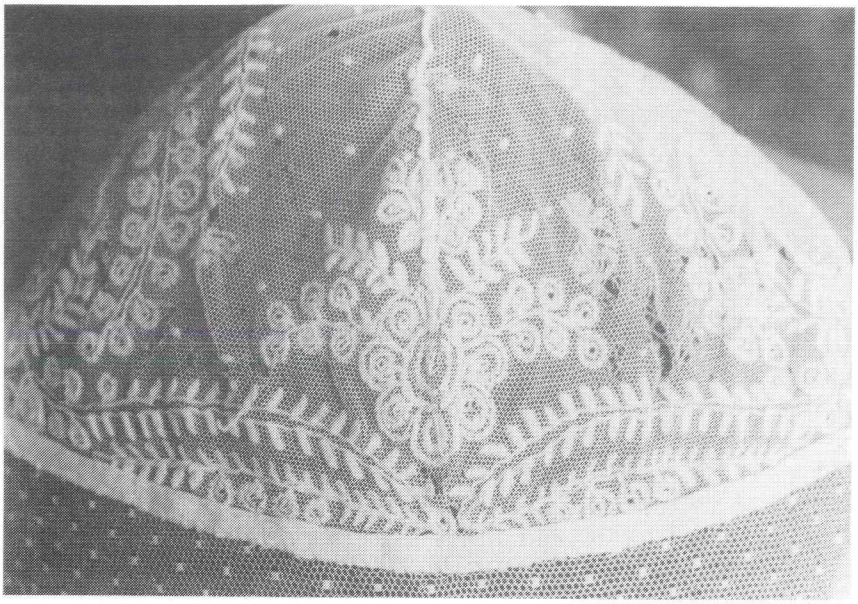

FOTO 2

zondags; dan droeg ze een licht geruite schort, in de week een donkere. Ze droeg er een bloedkoralen ketting bij met een gouden slot en een gouden halsketting met een filigrain hanger.

Jos Eggenkamp
Livia Lankreijer

★

Mevrouw J. van Dijk-Ruizendaal vertelt:

(Zij is geboren in "De Lindeboom". Ze woonde er tot de afbraak in 1937).

"De Lindeboom" moet vroeger een echte herberg geweest zijn. Op een gegeven moment mocht er niet meer geschonken worden. Er was iets met het licht of zo. Het werd toen een koffiehuis.

Ik kan me nog goed herinneren hoe het er aan toe ging met landverhuringen: de notaris zat in de opkamer, meestal met nog wat boeren. De afslager stond op het trappetje tussen de zaal en de opkamer. (in mijn tijd was "grote Jan Roodhart" de afslager). Het café zat vol met gegadigden. De notaris sprak door een luik van ± 1m bij 1m.60. Ik moest in die tijd wel thuis blijven van school om te helpen. Elke dinsdag en donderdag in de maand april waren er landverhuringen. Bij de verhuring dronken de aanwezigen koffie in de lichthoek. Dat was de ruimte in het huis waarin wij

Hein Perier (1852-1911). Hij was de laatste herbergier van het geslacht Perier, die "De Lindeboom" bewoonde.

PUBLIEKE
VERHURING.
over den jare 1848.

Gecommitteerden uit de Geërfden van *Eemnes*, Diakonen en Kerkmeesteren van *Eemnes Buitendijk*, mitsgaders de Kademeesters van de *Eemnesser Maat-Polder*, presenteeren bij openbare veiling aan de genoegbiedende of hoogstmijnende te Verhuren:

Alle de *Dijken* en *Landerijen* ter Directie van derzelver respective Collegien behoorende.

Die daarin gading hebben, komen op *Woensdag* den 15de *Maart* 1848, des voormiddags ten *negen uren*, ten huize van JAN PERIER, onder *de Lindeboom* te *Eemnes Buitendijk*.

Zegt het voort.

Ieder zij verdacht alsdan de Pachtpenningen van het voorleden jaar te voldoen.

NB. Niemand zal, hetzij als *Huurder*, hetzij als *Borgen*, worden toegelaten, die nog huur schuldig of borg van eenige niet betaalde pacht is. Een ieder lette hier bijzonder op, daar dit stipt zal worden naargekomen.

Te Utrecht, ter Stadsdrukkerij van de Wed. P. MUNTENDAM en ZOON, in de Rodenburgstraat.

Aankondiging van de publieke verhuring van dijken en landerijen onder "De Lindeboom" in 1848.

96- HKE

's zomers woonden. In het café werd bij de verhuringen niet geschonken. De zangvereniging en andere groepen dronken altijd wel koffie in het café. Bij de landverhuringen was er een rijwielstalling. Die werd dan beheerd door Cornelis Perier, een ongetrouwde zoon van herbergier Hein Perier en Maria Ruizendaal.

Na de landverhuring werd er altijd een broodmaaltijd gebruikt. Notarissen en klerken zaten dan aan een keurig gedekte tafel, welke voorzien was van schalen met melkbrood, botervlootjes, gevuld met roomboter, welke met zeer veel zorg keurig opgemaakt waren en dan vooral eieren en oude kaas. Als de laatste verhuring geweest was, kregen de notarissen en klerken als afscheid kievitseieren en een sigarenkistje.

Op de opkamer kon je, in de jaren twintig, de pokkenprik halen. De ouders van mijn vader hebben nog enige tijd op die opkamer gewoond. Ook is de opkamer verhuurd geweest aan mevrouw V.d. Lek, die piano studeerde. Meneer Elling, een architect, was ook nog één van de tijdelijke bewoners van de opkamer. Deze man genoot van alles wat Eemnes te bieden had. Hij liep urenlang, al snuivend van de heerlijke frisse lucht, door de polder, sliep met mooi weer 's nachts in de graskamp en zwom zelfs met Kerstmis nog in de Vaart. Eemnes was voor hem een lustoord; als hij dan in het voorjaar weer naar Amsterdam ging, kon hij er weer tegen. Mevrouw Preesman heeft nog een tijdje naailes gegeven op de opkamer.
Was de opkamer vrij, dan waren er ook wel vergaderingen. Maar vergaderingen waren er ook in het café, evenals bazars en feesten, b.v. een jaarfeest van de Zangvereniging "Excelsior". Onze buren Jan en Lijsje Perier hebben er ook nog eens een bruiloftsfeest gevierd. Maar 't was niet alleen feest. Ook is er een tijdje kerk geweest in het café. Mensen die het niet eens waren met de predikant nodigden iemand uit om in "De Lindeboom" een kerkdient te houden.

Het magazijn van de wijkverpleging "Het Groene Kruis" was ook ondergebracht in "De Lindeboom". In de zaal

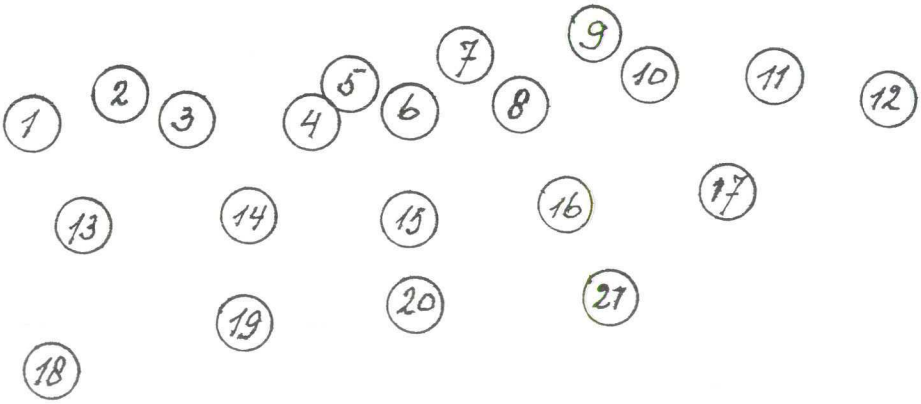

Groepsfoto, gemaakt in de zaal van "De Lindeboom". De foto is gemaakt rond 1929 t.g.v. de eerste Bazar van het Groene Kruis, die georganiseerd werd in de opkamer en de grote zaal van "De Lindeboom".

1 Zuster J.M. Meerkerk
2 Jan Ruizendaal, herbergier in "De Lindeboom"
3 Griet Dop

4 Mevrouw Van den Ham
5 Mijndert Rebel
6 Elsje IJnzonides
7 Arian Koelewijn
8 Cor Seldenrijk
9 Ad ter Cock (Landelijk Bestuur Groene Kruis)
10 Janet van IJken
11 Iemand van het Landelijk Bestuur Groene Kruis
12 Dominee H.H. IJnzonides
13 Mevrouw Van Hoepen, zuster van de gemeentesecretaris
14 Mevrouw IJnzonides
15 Mevrouw H.E. Rutgers van Rozenburg, Baronesse van Hardenbroek
16 Dochter van Burgemeester Rutgers van Rozenburg
17 Juffrouw Koops
18 Mart Scherpenzeel
19 Griet Heek
20 Anna Riggeling
21 Aaltje Roodhart
De vier voorste meisjes moesten op de bazar speldjes verkopen.

was boven het raampje een kast. Daar zaten de spullen in van de Wijkverpleging. Dag en nacht moest je daarvoor klaar staan.

Op de deel stond wel eens een rijtuig. De ruimte was gedeeltelijk verhuurd. Zo stond er een bakfiets van buurman Luijf. Ook de schutstal was daar aanwezig.

Dan waren er nog twee mannen, één uit Huizen, Van Asch en één uit Baarn, Wijland, die met hun handkarren met potten en pannen langs de deuren gingen maar in één dag niet klaar kwamen. Ze zetten dan 's avonds hun karren in "De Lindeboom" neer om ze de volgende dag weer te halen.

Een meisje, dat op Eemnes werkte, maar terug moest

Jan Ruizendaal (1885-1967), laatste eigenaar van "De Lindeboom".

naar het tehuis waar ze vandaan kwam, maar daar totaal geen zin in had, moest onderdak hebben. Dat werd natuurlijk herberg "De Lindeboom". Gelukkig kwam alles goed en mocht ze na verloop van tijd bij de mensen blijven waar ze werkte.

Voor de herberg stond de oude lindeboom. Daar zaten altijd veel spreeuwen in. Meester Perey, die in de kost was bij Luijf, schoot de spreeuwen eruit. Hij maakte er soep van.

De laatste eigenaar was mijn vader: Jan Ruizendaal

(1885-1967). Hij trouwde op 21 februari 1918 met Heintje Post. Zij was afkomstig uit Leusden en diende bij Maria Ruizendaal, de weduwe van Hein Perier. Dat was een tante van vader. Na hun huwelijk runden Jan en Heintje Ruizendaal "De Lindeboom". Jan Ruizendaal had een eigen paard en een stuk of vijf koeien. Hij deed van alles: sloten, gras maaien en kolenhandel; dit laatste samen met de vader van Antje Koppen.

Bij "De Lindeboom" was ook een tijdlang een depot van Vos, de kolenboer uit Blaricum. Het werk in de herberg kwam hoofdzakelijk op moeder neer. Bepaalde mensen kwamen er in die tijd nog echt een kopje koffie drinken.

★

Voor de zuidgevel: Cornelis Perier, zoon van herbergier Hein Perier met Gijs Ruizendaal, zoon van Jan Ruizendaal.

EEMNES 1937.

OPENBARE VERHURINGEN

VAN

HOOI- EN WEILANDEN

IN „DE LINDEBOOM"
TE EEMNES

TELKENS 'S MORGENS 10 UUR
TEN OVERSTAAN VAN DEN

NOTARIS A. RÖMER
TE BAARN.

Boekje n.a.v. de openbare verhuringen in "De Lindeboom" in 1937. Laatste keer aldaar!

102- HKE

Verhuring 6 April 1937, v.m. 10 uur.

Voor R.K. Armen te Eemnes.

Perceel	Huurder	Prijs
1. De Armenmaat. Verhuurd geweest aan H. Roodhart Tzn.	.....	
2. 1.53 H.A., 2½ dammaten Wei- en Hooiland, in Voogdenmaat. Verhuurd geweest aan E. Hoolwerf Dzn.	.....	
3. De Grasuiterdijk. Verhuurd geweest aan A. v. Twillert Hzn.	.....	
4. 1.35 H.A. $2^3/_8$ dammaten Wei- en Hooiland, in de zevenlap boven Elders. Verhuurd geweest aan R. v. Klooster.	.....	
5. 1.15 H.A., 2 dammaten Hooiland in Mijns Geutooms Maat de achterste kamp. Verhuurd geweest aan R. Hoeve.	.....	
6. 1.71 H.A., 3 dammaat Grasuiterdijk in Botjes en Smallandjes Maat, Verhuurd geweest aan E. Hoolwerf Dzn.	.....	

Voor de R.K. Kerk te Eemnes.

1. 1.43 H.A., 2½ dammaten Uiterdijk achter Mijns Geutooms Maat. Verhuurd geweest aan Z. Poort Wzn.	.....	
2. 1.75 H.A., 3 dammaten Wei- en Hooiland met den Uiterdijk in Jacob Evertses Maat. Verhuurd geweest aan G. Pijpers.	.....	
3. 3.50 H.A., $6^1/_4$ dammaten in Jacob Hendriksen erf. Verhuurd geweest aan P. van Klooster Hzn.	.....	

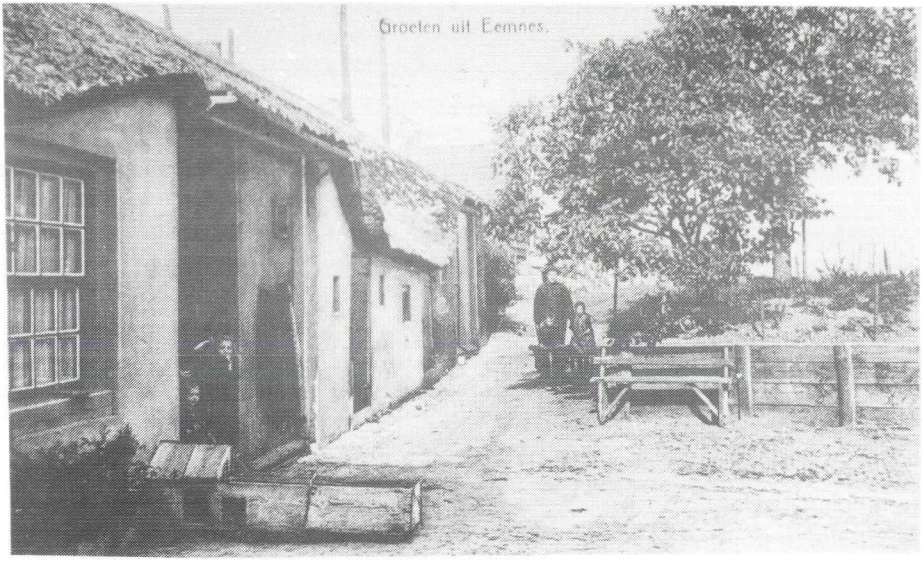

Opname van de zuidgevel van "De Lindeboom". De man op de achtergrond is de laatste bewoner: Jan Ruizendaal. In de kruiwagen zit zijn zoon Jan en daarnaast staat zijn dochter Janny. In de deur staan de buurkinderen Ali Luijf en Jan Luijf.

"De Lindeboom" in de Nederlandse Literatuur

"De Lindeboom" is een vermaarde herberg geweest. Misschien wist u echter nog niet dat deze herberg ook een plaats verworven heeft in de Nederlandse literatuur.
Eén van de bekendste romans uit de 19e eeuw heet: "De lotgevallen van Ferdinand Huijck". Het werd geschreven in 1840 door Jacob van Lennep als een historische avonturenroman. De hoofdfiguur Ferdinand Huijck beleeft inderdaad allerlei avonturen nadat hij verliefd geworden is op Henriëtte Blaek. Hij ontmoette haar in de koepel van "Guldenhof" (was "Drakenburg" bij "Groeneveld").

Als hij daarna verder reist, gaat hij door Eemnes, waar hij pauzeert in "De Lindeboom". Aan het eind

van hoofdstuk vier staat:
"De gespannen stemming, waarin ik mij bevond, verliet mij niet eer, dan toen ik, met natte voeten en een hongerige maag, mij voor de herberg van Eemnes bevond, alwaar ik mijzelve had voorgesteld het middagmaal te houden."
Het eerste deel van hoofdstuk vijf speelt zich dan af in de herberg, die volgens de beschrijving "De Lindeboom" is; hier volgen enkele fragmenten.
"Wel dat treft nou ongelukkig!" riep de waardin, na mijn schoenen bij het vuur in de keuken geplaatst, en mij in een opkamertje te hebben gelaten, waar zich een tafel bevond, beladen met de overblijfselen van een aldaar gehouden middagmaal; "dat is jammer, koopman! dat je nou geen amerijtje vroeger 'ekomen waart! dan had je mee kunnen anzitten met twee passeziers, die hier 'egeten hebben en bijkans al de proviand uit mijn huis hebben met'epakt."

"Nou, ik zeg, je heit ook al een weertje op weg 'ehad! 't Zel de boeren ook rouen, die 'erlui hooi nog niet binnen'ehaald hebben. Het onze is deur Gods zegen al in de schuur, op een paar wagens na van een kampje, dat ver leit, heel onder Eembrugge; maar er zijn lui die het altoos op het laatste laten ankomen. Heb je nog ergens 'eschuild, koopman?"
Niet ongenegen om aan mijn praatzuchtige gastvrouw de gelegenheid te verschaffen, haar tong te vieren over een belangrijker onderwerp dan haar hooibouw, vertelde ik haar, dat ik op Guldenhof de regen ontvlucht was.
"Op Guldenhof!" herhaalde zij, enigszins vreemd opziende: "een mooie plaats hè. Ken je meneer Blaek? Hij houdt er anders niet veul van, dat men zo bij hem oploopt."
"Ik ken hem slechts van aanzien," antwoordde ik; "ook heb ik niet in huis, maar op de koepel geschuild."
"Nou kijk! dat had hij eensjes motten weten! -Niet, of 't is een weldoend Heer, die veul an de arme lui geeft, dat mot ik zeggen: lest heit hij nog twee dikketonnen en een fles wijn 'ezonden an Lijs, de vrouw van Tijmen de varkenslachter, die een kwaje

kraam 'ehad heit; -maar ik wil maar zeggen- hij ziet niet graag mensen bij zich: hij leeft zo wat enigjes met zen nicht en zen zeun, en een mild heer, dat beloof ik je.- Men zeit zo, ze zullen een paartje worden samen: -Volle neef en volle nicht! 't is niet zo as 't hoort!" Ik kon niet nalaten innerlijk deze ontboezeming der waardin te beamen, schoon niet uit dezelfde beweegreden als de goede vrouw die, tot de Roomse godsdienst behorende, gelijk uit het gouden kruis op haar boezem te bemerken was, een dergelijk huwelijk af moest keuren, als met de kerkwetten in strijd. Intussen had haar aanmerking mijn nieuwsgierigheid opgewekt.

Niets beters te doen hebbende, vermaakte ik mij gedurende haar afwezigheid met uit het raam te zien, hetwelk het uitzicht had op de niet ver van daar aan de overzijde van de weg gelegene kerk, een kloek gebouw, met twee verdiepingen en transen en van een tamelijke spits voorzien. Meer nabij en vlak tegenover mij stond een koepeltje, wat minder prachtig dan dat van Guldenhof, en het uitzicht hebbende over een tuintje, hetwelke geen ander plantsoen bevatte, dan enige heestergewassen, in dier voege geschoren, dat zij allerlei figuren op een wanstaltige wijze nabootsten.

Ferdinand Huijck ziet dus de kerk van Eemnes-Buiten als hij door het raam van de opkamer van de herberg kijkt. Dichterbij stond inderdaad een koepeltje: het koepeltje van Verweij, gebouwd bij het huis Wakkerendijk 4, waar nu de familie Wortel woont.

Natuurlijk veroorloofde Jacob van Lennep zich de nodige vrijheid als romanschrijver Zo zegt hij dat de waardin van de Roomse godsdienst is. In het begin van de 19e eeuw was Grietje Blom waardin en zij was Nederlands Hervormd.
Aardig is echter dat de beschrijving van de omgeving wel klopt met de realiteit.

Het is wellicht ook aardig te vermelden dat de kunstschilder Rik (R.N.) Roland Holst, de latere man van

de schrijfster Henriëtte v.d. Schalk samen met de schilder Bosch Reitz in de zomer van 1892 in "De Lindeboom" woonden. De beide kunstenaars zochten hun modellen onder de Eemnesser boerenbevolking.

Henk van Hees.

★

Jan Ruizendaal (1885-1967) en zijn vrouw Heintje Post (1894-1972), het laatste echtpaar dat "De Lindeboom" beheerde.

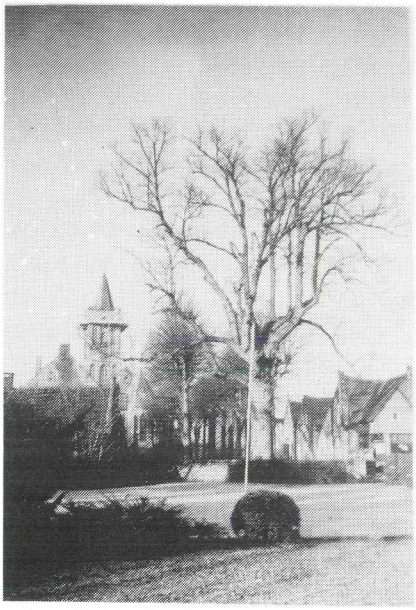

De grote lindeboom vlak voor zijn onttakeling in 1949.

Opname van de voorgevel van "De Lindeboom" gemaakt in 1929

Afscheid van "De Lindeboom".

Het bekendste artikel dat in één van de plaatselijke bladen verscheen toen "De Lindeboom" afgebroken zou worden, hebben wij hier in zijn geheel willen opnemen. Het dateert uit de tweede helft van 1937.

DE GESCHIEDENIS VAN „DE LINDEBOOM" TE EEMNES

De eeuwenoude dorpsherberg, welke burgemeesters-woning wordt

't Zal niet lang meer duren, of het oude huis „De Lindeboom" aan den Wakkerendijk te Eemnes zal onder den moker van den slooper verdwijnen tot er niets meer zal zijn overgebleven dan de naam en de majestueuze, eeuwenoude linde, aan welke het zijn naam dankt.

Die naam „De Lindeboom" zal echter blijven voortleven in het hart van de Eemnessers, niet alleen omdat hij van eeuwen her dateert, maar vooral omdat hij verbonden zal blijven aan het nieuwe huis, dat hier, in het hart van Eemnes, zal verrijzen en dat de ambtswoning wordt voor den burgemeester. Mr. P. A. L. van Ogtrop wil met zijn jonge vrouw te midden van de Eemnessers komen wonen en evenals zijn collega in Kortenhoef deed, breken met den reeds vele jaren bestaanden toestand, dat de burgemeester ver van de kom van het dorp, en zelfs buiten zijn gemeente woonde.

„De Lindeboom" is eeuwenlang het middelpunt van het dorpsleven geweest. Naar men heeft kunnen nagaan in ieder geval al in de zestiende eeuw. Een acte van 1580 spreekt reeds van de herberg „De Lindeboom", waarin de verhuringen en verpachtingen van landerijen en gewassen plachten te worden gehouden.

Het is een herberg gebleven tot een jaar of tien geleden, toen de nieuwe bepalingen van de Drankwet het onmogelijk maakten deze lokaliteit langer als verlofslokaliteit te exploiteeren.

Een moord in 1700.

Een vonnis van het Gerecht van Baarn uit het jaar 1701 geeft ons verslag van een voorval uit December 1700, dat aan een Baarnsch ingezetene, die met enkele dorpsgenoten 's avonds laat in „De Lindeboom" te Eemnes vertoefde, het leven kostte. Cornelis Dirksen Scholster was toen „waard onder den Lideboom tot Eemnes Buytendijk" en in zijn café bevonden zich in den nacht van 29 op 30 December 1700 eenige Baarnsche notabelen: Mr. Christiaen Kempen, Schepen des Gerechts, Cornelis Coopman, deurwaarder en Jac. Gijsbertsz Ramaker, zoon van den Armmeester. Die heeren zullen wel een belangrijke conferentie hebben gehad en alles ging goed, tot een zekere Hendrik Vlug — Hendrik de Jager noemde men hem ook wel — zich in het gesprek mengde en kennelijk ruzie zocht. Wellicht had de man „wat te veel op", want van woorden kwam het vrijwel terstond tot daden. Met zijn mes bracht hij de Baarnsche heeren verschillende verwondingen toe. Van Cornelis Coopman, den deurwaarder, wordt zelfs verteld, dat hij het trapje opvluchtte, naar de opkamer en het is merkwaardig, dat deze situatie onveranderd is bewaard gebleven: het lage café-vertrek, waarin een slingerende olielamp de razernij van den woesteling wel spookachtig verlicht zal hebben, het trapje van vijf treden en de ruim een meter hooger gelegen opkamer, waar de vluchtende Baarnsche deurwaarder zocht te ontkomen aan het mes van zijn belager, die zich daarna op Ramaker wierp en dezen met een fellen stoot in de borst doodstak.

Het gerecht van Baarn, dat overwoog, dat zoo iets streng gestraft moest worden „alle 't welk zijn feiten, die in een land, daar justitie rigeert, niet behoorden te worden geleden, maar anderen ten exempel gestraft" — veroordeelde in Februari den moordenaar tot straffe „met den zwaarde, datter de Dood na volgt, anderen ten

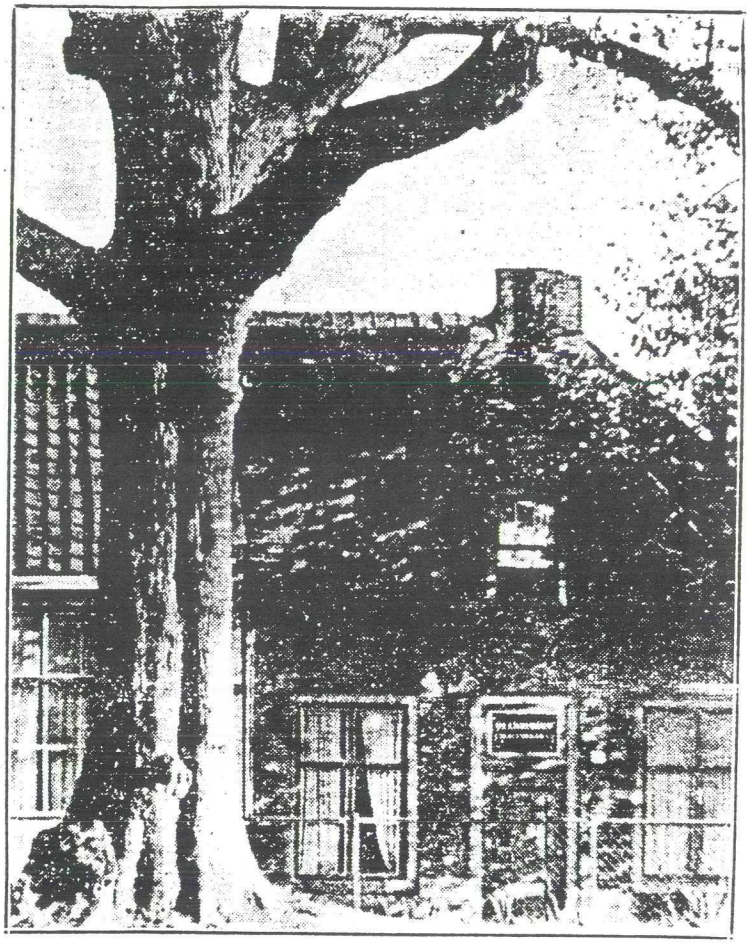

„DE LINDEBOOM" TE EEMNES. — De eeuwenoude herberg „De Lindeboom" te Eemnes, welke vroeger een belangrijke rol heeft gespeeld in het dorpsleven, zal weldra plaats maken voor een nieuwen „Lindeboom", waarin het jonge burgemeestersgezin komt te wonen.

exempel".

Gerechtskamer.

Wellicht was de genoemde opkamer toen reeds Gerechtskamer, zetel van het gemeentebestuur dus, en in ieder geval is zij dat gebleven tot 1907, toen zij nog secretarie èn raadszaal was. Toen werd pas het tegenwoordige gemeentehuis gekocht.

Zooals wij reeds vertelden, bleef „De Lindeboom" daarna nog een café en tot dit oogenblik toe is het nog het lokaal, waarin de verkoopingen, verhuringen en verpachtingen plaats vinden. Dan zit de notaris met zijn klerken in de opkamer, de afslager staat op het trapje en het publiek bevindt zich zoowel boven in de opkamer, als beneden in het voormalige café. Deze vertrekken worden door het openmaken van een groot luik verbonden. Ook als vergaderlokaal en een enkele maal als repetitielokaal voor het zangkoor is „De Lindeboom" nog steeds in gebruik.

Hoog water.

Uit het relaas van den moord op Jac. Gijsbertsz Ramaker, is reeds gebleken, dat de herberg buitendijks was gelegen. Wat dát beteekent, zullen diegenen het best begrijpen, die zich nog den verschrikkelijken watersnood, welke in 1916 den Eempolder teisterde, herinneren.

Toen wij dezer dagen nog eens door het oude huis ronddwaalden, toonde de tegenwoordige bewoonster, mej. Ruizendaal, ons een bordje, dat den waterstand in dien bangen nacht van Februari 1916 aangeeft. Meer dan manshoog stond het water in huis. Alles was naar den zolder gevlucht en pas laat in den nacht kwam hulp opdagen: roeibootjes die in de duisternis met hun brandende fakkels op het wilde water redding brachten.

Later, in 1917 en in 1921, heeft het water weer hoog in huis gestaan, hetgeen door potloodstreepjes op den muur is aangeteekend, maar die liggen beneden het bordje van 1916 en na de afsluiting van de Zuiderzee is er van gevaar geen sprake meer.

Van het oude huis, dat zulk een interessant stuk dorps-historie beteekent, zal weldra niets meer resten dan de herinnering en... de oude linde en als symbool van het nieuwe Eemnes zal daar een moderne woning verrijzen voor het hoofd van deze eeuwenoude gemeente.

★

De Architect P.C. van Uchelen.

De heer Van Uchelen is op 11-05-1898 ten Renswoude geboren als zoon van een dominee. Toen hij 12 jaar was, verhuisde het gezin naar Hilversum en ging daar wonen in de grote pastorie aan de 's-Gravelandseweg (afgebroken, nu ABN/AMRO-bank.
Na de 5-jarige H.B.S. en een eveneens 5-jarige opleiding, aan wat nu de Rietveld Academie is, te Amsterdam, werden nog enkele colleges in Delft gevolgd. Na het behalen van de technische- en de ontwerpgraad vertrok de heer Van Uchelen naar Brussel en werkte daar als tekenaar anderhalf jaar aan de kathedraal van Koekelberg. Uit waardering ontving hij hiervoor het Belgisch architectendiploma.
Terug in Nederland werd hij in 1927 chef-tekenaar bij het architectenbureau van Wouter Hamdorff te Laren.
In datzelfde jaar trad de heer Van Uchelen in het huwelijk en ging wonen in zijn eerste zelf-ontworpen landhuisje "'t Huizeke" in Hilversum. Dit huis is typerend voor de romantische bouwstijl van Van Uchelen: een rieten dak en houten schaaldelen.
In 1932 werd opnieuw de studie opgepakt, nu voor B.N.A.-architect. Het gezin was inmiddels verhuisd naar Laren, ook in een zelfontworpen woning, waar een eigen architectenbureau werd gestart.
De heer Van Uchelen werd toonaangevend wat betreft

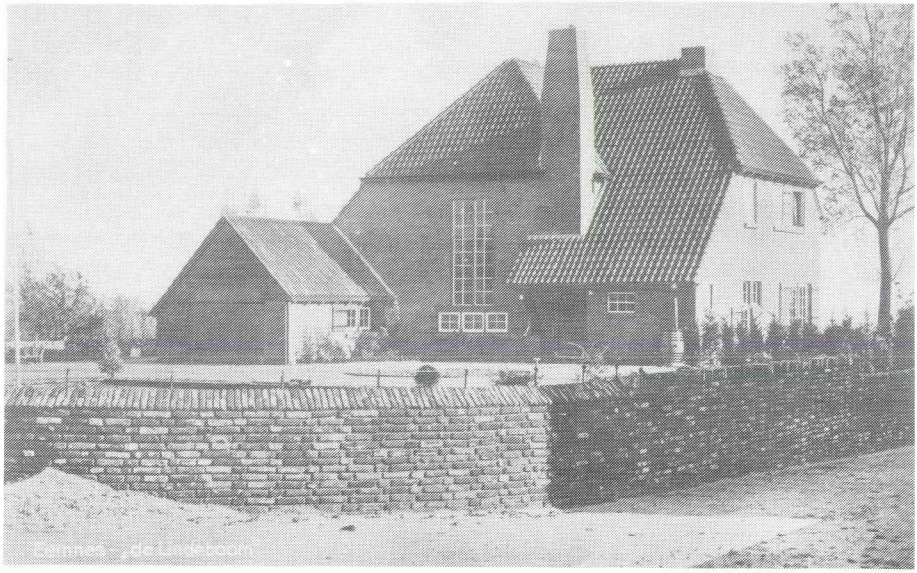

De nieuwe "Lindeboom" vlak na de voltooiing in 1938. Het muurtje is nog gemaakt van stenen van de oude "Lindeboom".

landhuisarchitectuur. Aan de noordzijde liet hij daken laag doorlopen. "Het huis moet zijn bewoners beschermen tegen regen, kou en wind", aldus de architect. Aan de zuidzijde waren de gevels hoger met grote ramen erin. Door goed te letten op verhoudingen, detaillering, materiaal- en kleurgebruik werd getracht bebouwing en natuur zoveel mogelijk in elkaar over te laten gaan. Deze bouwstijl sloeg aan en er volgden veel opdrachten van toenmalige industriëlen.

Een van de eerste opdrachten voor architect Van Uchelen was het ontwerp van de nieuwe burgemeesterswoning in Eemnes. Voor de bouw ervan moest de oude "De Lindeboom" wijken.
In een recent gesprek vertelde de nu 94-jarige architect: "Ik vond het ellendig om die oude "De Lindeboom" af te breken, dat prachtige hout, maar het kon niet anders! De heer Van Ogtrop vroeg mij een huis te ontwerpen dat meer naar achteren gebouwd moest worden met uitzicht op de Zuiderzee en dat heb ik gedaan.

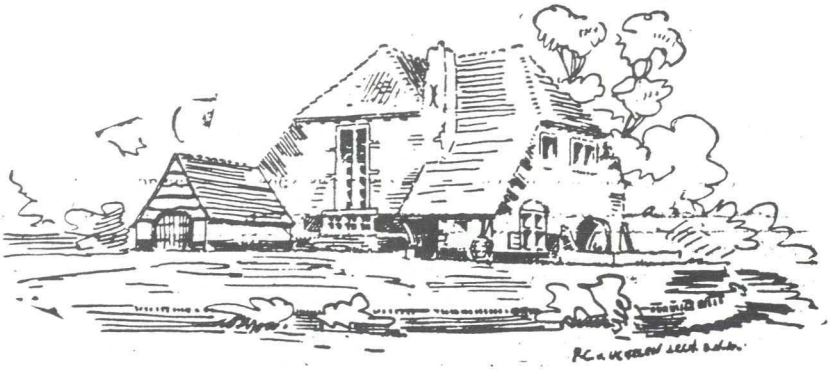

Het exterieur van de burgemeesterswoning naar het ontwerp van architect P. C. van Uchelen.

Van de architect P.C. van Uchelen ontvingen wij deze afbeelding.

Het huis heb ik diep gefundeerd, 2 meter met versnijdingen. De spaumuur is 27cm., 2 x 11 cm. en 5cm. voor de bouw, dat was voor die tijd een vrij brede spau. De aannemer was Loman uit Laren.
De familie Van Ogtrop was erg tevreden met het resultaat, daarom kreeg ik na de oorlog ook de opdracht om de toren van de Nicolaaskerk te herstellen. In de oorlog hadden de Duitsers de klokken zo naar beneden laten vallen, waardoor gewelf en vloer van de toren zwaar beschadigd werden. Later volgde nog de opdracht voor restauratie van de hele kerk. Daar heb ik van ca. 1959 tot 1969 aan gewerkt. Ja, ik ben eigenlijk een halve Eemnesser! De oorlogsjaren waren moeilijk door te komen. In die tijd maakte ik wel schetsen van boerderijen. Eens zei er iemand: "Meneer de arrechitect, as u me paard erbij tekent, krijgt u nog een pond boter." Maar ik kon en kan geen paarden tekenen; die boter kreeg ik toch!"

Evenals de heer Van Uchelen vindt menigeen het jammer dat de oude "De Lindeboom" werd afgebroken. Gelukkig is er iets moois voor in de plaats gekomen, waar we ook aan gehecht zijn geraakt. Vooral bewoners en oud-bewoners van de nieuwe "De Lindeboom"

De nieuwe "Lindeboom" is klaar gekomen in 1939. Architect was de heer Van Uchelen en aannemer was Loman uit Laren.

zoals elders in dit blad is te lezen.

Bertie van Wijk-Blom.

Met dank aan de heer Van Uchelen en de heer Claveau voor hun medewerking.

★

In onze serie: "Oude Eemnesser".....

zijn voor deze speciale uitgave ex-bewoners van de nieuwe "De Lindeboom" zo vriendelijk geweest hun spontane medewerking te verlenen.
Mevrouw E.A.M. van Ogtrop, barones van Voorst tot Voorst woont tegenwoordig op de "Oersberg" in Hilversum en nodigde me uit voor een gesprek. Gezeten in

Inhuldiging van het bruidspaar Burgemeester P.A.L. van Ogtrop en Jonkvrouwe E. Baronesse van Voorst tot Voorst. Dit feest vond in Eemnes plaats op 23 september 1937.

haar prachtig appartement met riant uitzicht vertelde ze me de volgende herinneringen:

"In 1937 werd mijn man door de Commissaris der Koningin in de provincie Utrecht benoemd tot burgemeester van Eemnes.
Wij waren nog niet getrouwd maar wilden na ons huwelijk dolgraag in Eemnes wonen. De mensen begrepen daar niets van. Iemand uit Den Haag, een Haagse freule nog wel, die zó graag in Eemnes wilde wonen. Men vond Eemnes een "Boeredorp", maar dat buitenleven trok ons geweldig aan vooral juist mij, want ik had biologie gestudeerd. Er was echter geen woning voor ons beschikbaar, daarom besloot de gemeenteraad tot afbraak van de oude vervallen herberg "De Lindeboom" en tot de

bouw van een fraaie ambtswoning op dezelfde plaats. De architect was de heer P.C. van Uchelen uit Laren, deze heeft het huis helemaal op het uitzicht ontworpen, schitterend. In oktober 1938 was het huis klaar en konden wij het betrekken. Er staat nog in mijn agenda van toen; wat heerlijk om eindelijk weer eens tussen je eigen spullen te zitten. We hadden tevoren nl. een jaar in de "Dennen" te Blaricum gewoond. Het huis was er gezellig, je zou het nu natuurlijk anders bouwen, maar in die tijd was het erg modern. De zitkamer was groot en bood een beeldschoon uitzicht op de polder. Via een toog (gewelfboog) kwam je in de eetkamer, dat was wel erg leuk, maar bezorgde ons vooral in de oorlogswinter grote stookproblemen. Mijn man had beneden een mooie kleine studeerkamer met uitzicht op de tuin en ik zwaaide de scepter in de prachtige keuken, ja het was een èchte droomkeuken!
De bouw van het huis was in die tijd erg duur voor de

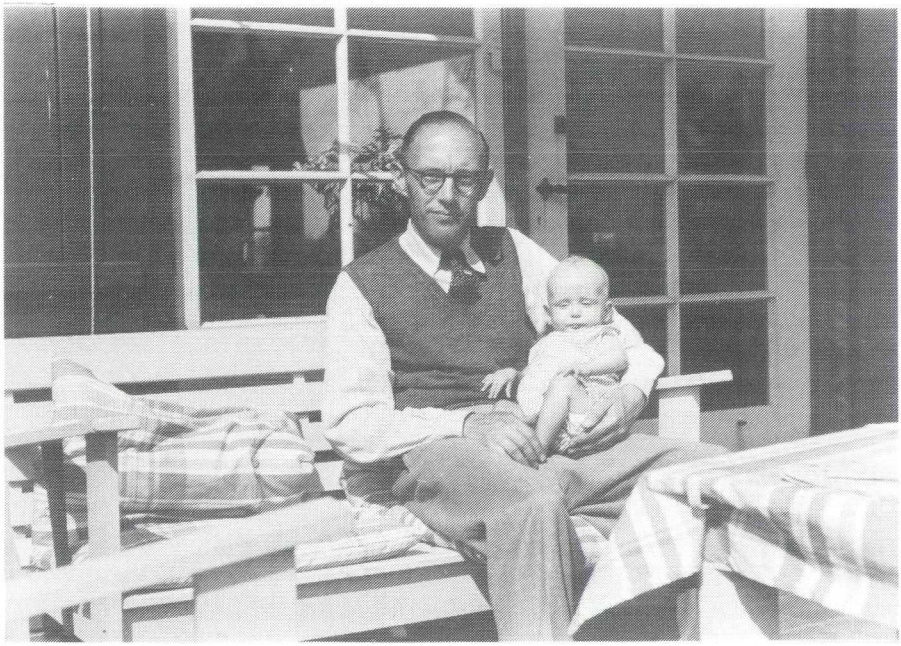

Burgemeester P.A.L. van Ogtrop met zijn eerste kind.

Interieur van de nieuwe "Lindeboom" uit de periode dat de familie Van Ogtrop er woonde.

gemeente Eemnes dus bood mijn man aan om zelf de tuin aan te leggen en dat is een groot succes geworden,. De oude lindeboom was vermolmd, kwajongens hadden er vuurtje in gestookt, dus het eerste wat wij deden was het planten van een jong lindeboompje. Er lagen over keien en daar maakten we een mooie rotstuin van met daarin een stevige rotsbank. Het is een prachtige tuin geworden. We hadden onze eigen groentetuin waarin we o.a. bonen, aardappelen, snijbiet en topinambours(Franse vrucht, als groente genuttigd, ook wel aardpeer genoemd) kweekten. Vooral in de oorlog was die groentetuin een rijk bezit.
Nog even een leuk voorval: Op zekere dag was de tuinman met de mesthoop bezig en wat vond hij daar? De trouwring van mijn man die hij zeven jaar kwijt was geweest! Hoe is het mogelijk hè? Met vogelvrienden gingen we dikwijls 's morgens vroeg de polder in vogels kijken, schitterend, vooral de kemphanen achter

de waaien vond ik zo mooi.
Ook voor onze drie kinderen die in de nieuwe "De Lindeboom" geboren zijn was het wonen daar één groot feest. Ze konden samen met de buurtkinderen naar hartelust ravotten in de tuin en de wei erachter, zodat ook zij bijzonder leuke herinneringen hebben overgehouden aan Wakkerendijk nummer 7.

Ik hoop van ganser harte, dat ook na mevrouw A.Th. de Leeuw-Mertens nog veel burgemeesters met hun gezinnen van deze fraaie ambtswoning mogen genieten."

Henriët Liscaljet.

★

Het lied van "De Lindeboom"

Ter ere van het huwelijk van Burgemeester P.A.L. van Ogtrop met Jonkvrouwe E. Baronesse van Voorst tot Voorst werd in 1937 het lied van "De Lindeboom" geschreven. Het werd gezongen door de Christelijk Gemengde zangvereniging Excelsior. Hieronder vindt u de tekst van dit fraaie lied:

"De Lindeboom"

Bij d'ouden grijzen toren
daar staat een lindeboom,
z'n twijgen ruischen vredig
en zachtkens als in droom.
Het is alsof zij lisplen
gestadig steeds maar voort:
"Komt hier en zet u neder,
hier rust Ge ongestoord.(bis)

De levensstorm vernietigt
zoo meenig schoonen wensch,
Heeft nimmer mededoogen
met d'eenzaam moeden mensch.
Maar steeds, in droeve tijden

is 't of de linde sust:
"Toef in m'n milde schaduw,
hier vindt Ge immer rust. (bis)

Wie eenmaal in het leven
dit ruischen heeft gehoord,
Kan nimmermeer vergeten
dat wonder heerlijk oord.
En soms is 't of Ge teeder
in stille zomernacht
De lindeboom hoort fluist'ren:
"Hier rust Ge kalm en zacht. (bis)

★

In "De Lindeboom"

Aan het aardige idee van een luchtige bijdrage ter herinnering aan onze bewoning gedurende ongeveer zes jaren (van augustus 1948 tot het najaar 1954) van de Eemnesser ambtswoning "De Lindeboom", doen wij natuurlijk graag mee.
Als toepasselijke opening laten wij dan eerst onze zoon Hans aan het woord, die zijn eerste levensjaren in "De Lindeboom" heeft doorgebracht:
"Terugbladerend in mijn baby-dagboek - ik werd op 17 augustus 1948, één jaar en negentien dagen oud, voor het eerst huize "De Lindeboom" binnengedragen- komen vele herinneringen aan een fijne kindertijd boven: in de zandbak met Henkie van Hees (van de kapper), kattekwaad bij "buuf" en buurman Luijf (in manufacturen en allerlei soort rookartikelen), het opjagen van het ketje van de buurman aan de andere kant Rozenberg (in galanterieën en huishoudelijke artikelen) en vooral de machtige uren als kwajongen tussen de koeien en "de verkens" op de grote boerderij "Stadwijk" van "opa" Marinus van Valkengoed, waar ik dagelijks langs kwam op weg naar de bewaarschool van zuster Philotea.
Een overgetelijke jeugd, daar op en rond Wakkerendijk nr. 7!!"

(get.) Mr. T.J.M. Kolfschoten (Hans)
thans Kantonrechter te 's-Hertogenbosch

Meer dan 10 regels kreeg hij niet van de 50 welke wij mogen benutten.
Wij genieten al weer als wij aan die mooie Eemnesser tijd terugdenken en bij ons afscheid in 1954 hebben wij dan ook oprecht in het openbaar verklaard dat deze jaren tot dan toe de mooiste van ons leven waren. Daarmede was niets teveel gezegd! Aan de "Laarder Courant De Bel" van 30 juli 1948 ontlenen wij ondermeer, dat wij op dinsdag 27 juli 1948 ons eerste bezoek brachten aan onze nieuwe gemeente. Te ruim 14.00 uur arriveerden wij ten Gemeentehuize. Hier werden wij ontvangen door de wnd. burgemeester A. van Stoutenburg, de beide wethouders P. van 't Kloster en B. Noordam en gemeente-secretaris Van Hoepen. Verschillende zaken werden besproken, doch aldus nog steeds de "Laarder Courant De Bel", de belangstelling van de echtgenote van de burgemeester ging uit den aard der zaak uit naar haar nieuwe woning. Zij begaf zich daarom, gewapend met de sleutel, naar de ambtswoning "De Lindeboom" om deze in ogenschouw te nemen. Bij haar terugkomst ten Gemeentehuize zag zij er geenszins gedeprimeerd uit volgens L.C. "De Bel", dus zal het huis haar wel zijn medegevallen.
Dat was de juiste conclusie! Bij de woning behoort ook een mooi aangelegde voor- en achtertuin naar het idee van de bouwheer, Mr. P.A.L. van Ogtrop, mijn ambtsvoorganger. De architectuur van het geheel was van de hand van architect van Uchelen uit Laren NH.
Wij bewaren uiteraard aan ons 6-jarige verblijf in "De Lindeboom" de meest prettige herinneringen met fijne buurtjes aan alle kanten!
Eind januari 1954 werd daar nog onze jongste zoon Eric geboren; het vroor die nacht (22/23 januari) meer dan 20° C, zodat wij met de daarbij behorende straffe Oostenwind uit de open polder de toen nog met gecontingenteerde cokes gestookte C.V.-ketel om de paar uur moesten bijvullen om het huis vorstvrij en op een redelijke temperatuur te houden.
Vele onzer gasten en bezoekers hebben genoten van

het fraaie, ruime uitzicht op de Eemnesser-polder met de contouren van Bunschoten aan de horizon.
Tenslotte van een dezer gasten nog een geestige herinnering.
Op een mooie zomermiddag mochten wij de toenmalige Commissaris der Koningin in de provincie Utrecht, de heer M.A. Reinalda, op de lunch ontvangen ter gelegenheid van zijn ambtsbezoek aan onze gemeente. Onze oudste, Hans, toen een jaar of 5, mocht in de tuin de hoge bezoeker een handje geven toen hij uit school kwam. Op mijn verzoek: "Geef jij mijnheer de CdK eens netjes een handje!", rende hij naar diens chauffeur, die in keurig uniform bij de auto op zijn baas stond te wachten en schudde deze hartelijk de hand. Toen wij hem op zijn vergissing wezen, was hij diep teleurgesteld, want die mijnheer zag er toch het meest indrukwekkend uit in zijn mooie uniform! Op een vraag van de heer Reinalda: "Zo beste jongen, jij wilt zeker ook wel burgemeester worden?", antwoordde Hans zon-

Zuidgevel van de nieuwe "Lindeboom".

der aarzelen: "Nee, mijnheer, dat wil ik niet, want dan moet je veel te hard werken!!"
Hiermede was voor ons alles weer volledig goedgemaakt, want nu hoorde de Commissaris het ook eens van een ander,.... uit een onverdachte, spontane bron!

(Rijswijk ZH, 30-03-1992) Familie Kolfschoten

★

V.l.n.r. Burgemeester Van Niekerk, Burgemeester Jhr. L. Rutgers van Rozenburg en Burgemeester P.A.L. van Ogtrop. De foto is gemaakt in 1957 toen burgemeester Rutgers van Rozenburg 80 jaar werd.

Huize "De Lindeboom"

Twee jaar nadat we getrouwd waren werd mijn man burgemeester van Eemnes. Na de installatie op 16 augustus 1954 trokken we met onze dochter van 1½ jaar in de

prachtige ambtswoning, gelegen in de polder met de koeien als achterburen! In de oprit staande keken we het oudste straatje van Eemnes, versierd met lindebomen aan beide kanten, in; de Kerkstraat. Het was een groot genoegen daar te wonen, ofschoon het er 's winters, als de wind om het huis gierde, goed koud kon zijn! Vandaar dat we na een paar jaar in de plaats van kolen, olie gingen stoken.
In de loop van de vijftiger jaren werden er in "De Lindeboom" nog vier kinderen geboren. Ook zij hebben er gedurende 10 jaar een heerlijk home gehad. Vooral 's zomers spelen met vriendjes in de wei achter de tuin was dikke pret!
Ik herinner me nog de grote vierkante keuken, héél praktisch om met de jeugd de maaltijden te gebruiken.
Eén gebeurtenis wil ik nog even memoreren. Dat was de winter van 1963. Het hele dorp was totaal ingesneeuwd, dus geïsoleerd. De sneeuw lag letterlijk huizenhoog, zodat de kinderen niet meer naar school konden. Mijn man heeft dan ook "het leger" laten aanrukken om de Wakkerendijk en de Meentweg te bevrijden!
Dat is een kleine impressie van het wonen van ons gezin op Wakkerendijk 7.

M.J. van Niekerk-Blomjous.

Iets schrijven over wonen in "De Lindeboom" is niet zo moeilijk voor mij. Ik weet nl. wel waar ik moet beginnen maar niet waar ik zal stoppen.

Ik heb 12½ jaar officieus op Wakkerendijk 7 gewoond, van januari 1965 tot en met juni 1977.
Als 10-jarig meisje kwam ik naar Eemnes, een stad (ach wat) tussen Baarn en Laren en mijn 1e reactie was: "moeten we in dat huis wonen?" Brr 't Was moet u weten een zeer grauwe winterdag en donkere wolken pakten samen boven dat voor ons doen, zo immens grote huis. 't Lag ver van de weg af en er was zelfs een toegangshek. (was het misschien ook woning, gemeentehuis en politiebureau, dus 3 in 1. Dat hadden wij bij een an-

dere sollicitatie eens meegemaakt) Ik werd zó van de schoolbanken in Leiden geplukt en boem op 9 januari in Eemnes geplant.
Na de installatie kwam ik voor het eerst in dat huis en groot dat het was! Je kon er bijna in fietsen, flinke kamers, een enorme gezellige, ouderwetse woonkeuken, een studeerkamer, een enorme hal. Boven 5 zalen van slaapkamers, een flinke zolder en 2 kelders met stookkelder. Ook een garage met toilet voor 't personeel (wie dat dan ook zijn mocht.)
In het toilet op de 1e verdieping zat een luikje. En nieuwsgierig als wij waren, wilden wij natuurlijk weten wat er achter verborgen was. Nu waren we wel gewaarschuwd, het zou er spoken én er hadden in de oorlog mensen achter gezeten (ik weet niet of dit fantasie is of dat het op waarheid berust). Toen we het geopend hadden, keken we in een diep, donker gat en er kwamen vreemde geluiden ons tegemoet. Dus snel dat luikje weer gesloten. Later bleek het de toegang tot het stookkanaal en veel elektrische leidingen te zijn.
Onze woonkamers, die aan de achterkant lagen, gaven een geweldig uitzicht op de polders en je vroeg je weleens af: wie zullen er daar nu zo achteraf wonen? De families Bruinekool en Van Hamersveld werden regelmatig door ons bezocht, soms om een sanitaire stop te maken.
De achtertuin was groot, vol met fruitbomen en struiken met kruis- en aalbessen. We hebben wat appels en peren geraapt en geplukt, die dan op zolder bewaard werden en die je steeds moest keren. Als wij na de zomervakantie weer op honk kwamen, dan waren de struiken geplunderd, hetgeen altijd beter was dat het weg te laten rotten. En ach, wij deden met vriendjes hetzelfde bij dominee Lokhorst.
Deze dominee bracht ons in donker kostuum met z'n echtgenote een kennismakingsbezoek. Mijn vader wilde goede sier maken en stak de openhaard aan. Het was de 1e keer en ja: hij wist hoe je een goed vuurtje moest stoken. Dus: blazen jongens, nóg een beetje spiritus op de oude kranten en het droge hout. En voor we het wisten stond het hele vertrek vol rook. De haard nl.

A. C. Bekker uit Voorhout benoemd tot burgemeester van Eemnes

UIT DE PERS 22-12-'64

HKE- 125

trok niet en dat had de voorganger vast niet verteld. U begrijpt het: wij kinderen stonden te lachen, de dames verbouwereerd toe te kijken en de heren waren druk doende de rook via de terrasdeur te verdrijven. Beiden waren uit deze strijd tevoorschijn gekomen als een soort Zwarte Piet. Na afloop kon er gelukkig gelachen worden om dit voorval en werd een welverdiende sigaar opgestoken.
't Was altijd winderig rond het huis. Soms waaide het binnen nèt zo hard als buiten. Eens, er was wéér visite, sloeg de wind de terrasdeur open. Het gordijn pakte in een ruk de antieke lamp van een tafeltje, die in duizend stukjes glas op de grond belandde. Wàt een consternatie!
't Was een groot huis en we bewaren dan ook de beste herinneringen aan Ali en Corry Snel, Mien Dorrestein en mevrouw Riek Schouten, ware parels in een groot en druk gezin en die er steeds weer in slaagden het huis er spic&span uit te laten zien.
Het visitekaartje: de tuin, zag er ook altijd goed verzorgd uit. Er zat o.a. door de moestuin veel werk aan, iedere week 4 tuinlieden. Er werd daarom ook gekozen voor een gazontuin met daarin een natuurvijver. Nu, dàt hebben we geweten! Voor we 't wisten werden we door de kikkers ons bed uitgekwaakt. En niet te vergeten die verse mest, wàt een lucht, zo onder je slaapkamerraam. Een keer per jaar moesten we eraan geloven. 't Schapeweitje achterin moest er óók aan geloven. En toen bij ons de eerste uit huis ging om te studeren, koud de was er niet meer wapperen in 't week-end, mooi uit het zicht van eenieder. Want wasgoed aan de zijkant van het huis en dan op Zondag, dat kon niet in onze tijd.
Ook niet het drummen dat mijn broer Pieter op zondag 't liefst bij open raam deed. Dat leverde commentaar op. Wonen in het huis van een ander heeft zo z'n eigenaardigheden. Er was nergens in huis behang op de muren. Dat hield dus ook in dat iedere spijker die de muur ingeslagen werd er weer uitkwam plus de enorme plakkaten stucwerk. Hoe vaak onze beddeplanken niet uit de muur zijn komen zetten, met keilbout en al, zelfs eens in de nacht op het hoofd van een logé.

De nieuwe "Lindeboom" gezien vanuit het zuid-oosten.

Gemeentemensen, o.a. Henk Snel, de heer Bieshaar, Fiek Schotsman, zijn vaak moeten komen om een klus te klaren.
Zij zetten ook 1 of 2 x per week onze vuilnisemmers voor aan de dijk. Wat een gesjouw en zoveel meer waardering toen we dat op een gegeven moment zelf moesten doen.
In ons huis hing boven, tussen 2 slaapkamers in, een brandblusser, zo'n ouderwets kegelmodel. Op een examenfeest liep een logé ertegen aan en begon dat geval te spuiten. In eerste instantie werd de hal ingespoten, maar daar het lang duurde voor hij leeg was, werd gekozen het raam uit te spuiten. Het heeft ook even geduurd voor de hal en het hoge raam ontdaan waren van dat schuimlaagje.
Examenfeesten waren altijd grandioos! De garage is veelvuldig leeggehaald, de juke-box van Dirk van de Wardt verleende goede diensten de tuin werd romantisch

verlicht door de lichtjes die De Brink te Laren ook verlichtten.
De trap in huis had beneden 1 bocht en boven een plateautje en dan nog 2 treetjes. Mijn grootmoeder Vos kwam regelmatig logeren en zij heeft weleens midden in de nacht dat plateautje met treetjes vergeten (hetgeen ons ook in grote haast vaak gebeurde.) Die trap heeft meer meegemaakt. In de keuken was er alleen in 't stookseizoen warm water. Dus moest het afwaswater van boven gehaald worden, uit de boiler (Au!). Mijn broer Sjax had de taak waterdrager te zijn. 't Ging vaak goed, behalve dan die ene keer.Toen zeilde hij met 2 emmers heet water de trap af. '"n Brullende broer, losgelaten vloerbedekking. Dàt was pas reden om een warmwatervoorziening in de keuken te maken en dan ook maar meteen die granieten aanrecht er uit.
Mijn jongste zusje Florence en ik kregen een eigen kamer en wij vroegen of we i.p.v. de witte opgelapte stucmuur niet een kleurtje op de muren mochten. Welnu daarover moest de raad beslissen. Men ging accoord, maar men moest wel wennen aan onze keus, ach beigebruin dàt ging nog wel, maar groen met paarse muren. Tja, maar het kwam er wél!
Geweldige herinneringen bewaar ik aan de voortuin, vooral aan de meidoorn. Ik heb me bijna jaarlijks laten vereeuwigen onder die boom,ik ben immers een kind van de mei. Ook aan de oprit. Wij als opgroeiend gezin waren zeer blij met alle aanplant erlangs. Zeker als wij op vrijersvoeten waren.
Wij gingen dan, direct springend, vanaf het hek, door de struiken het gras op. De enige manier om niet gehoord te worden door onze zeer waakzame hond Krishna. Heel vaak stonden er brommers en auto's op de oprit van de verliefde, verloofde en getrouwde stellen. (En vader maar knipperen met het buitenlicht, zo van: nu binnenkomen, dan kan de deur op slot.)
Ook kwamen wij weleens erg laat thuis en dan óók nog zonder sleutel.
Wij zochten dan onze toevlucht in het tuinhuisje (zal het er nog zijn?). Het was een oude T.b.kuurtent, die je op de zon kon draaien. In 't voorjaar was het er met pot thee en een goed boek prima toeven.

Muzikale momenten kennen we ook. In Aethere Musica heeft een aantal keren t.g.v. 'n verjaardag of jubileum een muzikale gelukwens gebracht.
En dan het vuurwerk dat met oud en nieuw vanaf de dijk onze voortuin werd ingeschoten. Wij hadden vanuit de garderobe een geweldig zicht op dat kleurrijk gebeuren.
't Allermooist van het huis vond ik de hal, met trappehuis en balustrade. Om dáár eens vanaf te schrijden.
Voor mijn zusje Georgine kwam dat moment in 1972, toen zij als 1e bruid het huis verliet.
En voor mij kwam dat moment in 1977, nog nét op de valreep, bij mijn huwelijk met Ruud. Het afscheid van mijn ouders had ons huwelijk wat bespoedigd, want wilde ik nog vanuit mijn ouderlijk huis trouwen, dan moest dat vóór alle afscheidsfestiviteiten gebeuren.
Als een prinses daalde ik de trap af, met al die omhoogkijkende familieleden oh en ah roepend. Ik ben tot nu toe de laatste bruid en nog steeds zeer gelukkig!
Ik weet dat ik namens alle kinderen De Bekker spreek, als ik de volgende bewoners een net zo fijn verblijf toewens in de ambtswoning als wij er hebben gehad.
Kwamen mijn ouders er wonen met 5 kinderen, toen ze er weggingen hadden ze 4 getrouwde kinderen en 5 kleinkinderen. (inmiddels 5 getrouwd en 17 kleinkinderen.)
Vaak heb ik nog voor "De Lindeboom" gestaan met mijn kinderen, ik heb er zelfs nog een sleutel van. Iets heeft me er steeds van weerhouden de oprit op te lopen en aan te bellen. Misschien is 't nog eens mogelijk om met alle oud-bewoners nog 1x binnen te gaan om samen herinneringen op te halen. Ruimte is er in ieder geval voldoende! En dan zal ik zeker van de partij zijn.

Een hartelijke groet van de oud-bewoners tussen 1965-1977 van "De Lindeboom"

Namens hen
Toontje van 't Pad Bosch- de Bekker
Hillegom

★

"De Lindeboom"

We woonden in Baarn en daar was A.Th. de Leeuw-Mertens erg populair.
Ze begon er als raadslid, toen wethouder, loco-burgemeester en toen die burgemeester wegens ziekte niet meer kon en mocht werken, was zij gedurende 1½ jaar de waarnemend burgemeester van Baarn.
In deze tijd heeft ze veel goeds voor Baarn gedaan. Ze ontmoette toen vele andere burgemeesters, onder andere de heer De Bekker, burgemeester van Eemnes. Die nodigde haar (met mij) eens uit in Eemnes. In "De Lindeboom".....
Toen wij daar binnen kwamen was het een liefde op het

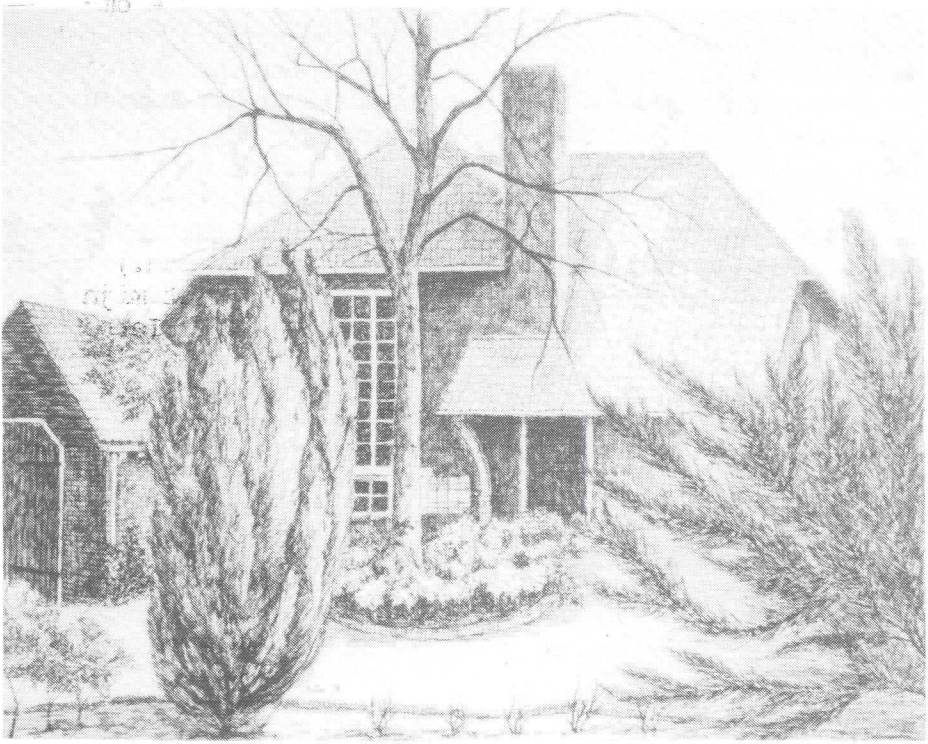

Impressie van de nieuwe "Lindeboom" door de Baarnse kunstenaar Rien de Roller. Met toestemming van mevrouw De Leeuw-Mertens gefotografeerd in haar woning.

eerste gezicht. Een heerlijk huis!
Mijn vrouw had na haar proef-burgemeesterschap in Baarn een enorme liefde voor dit vak ontwikkeld, kortom: zij wilde burgemeester worden.
En dan het liefst in Eemnes. Zo'n huis!
Toen burgemeester De Bekker 65 jaar werd en Eemnes (als burgemeester) moest verlaten kreeg mijn vrouw van diverse kanten de suggestie om naar de vrijkomende

Burgemeester mevrouw A. Th. de Leeuw-Mertens, burgemeester van Eemnes van 1977 tot 1992. Ze is hier in haar woning gefotografeerd door Wim Ket.

plaats te solliciteren.
En..... zij kreeg de baan.... en het huis.
Mevrouw De Bekker had echter nogal wat aanmerkingen op dit huis en gaf mijn vrouw een lijstje met al de gebreken.
Een van de belangrijkste opmerkingen was dat het huis tochtte en dat het, mede daardoor, met de centrale verwarming onvoldoende was warm te stoken en het er 's winters nooit hoger dan 17°c werd, vele malen nog lager.
De Eemnesser raad zag het lege huis en alle fouten en onvolkomenheden en besloot:
"De burgemeester moet goed wonen."
Het eerste half jaar bleven we nog in Baarn wonen tot "De Lindeboom" klaar was. Wat is er veranderd.
Allereerst de lange garage, die direct op de keuken aansloot. Dat mocht niet meer van de brandweer, dus werd een stuk van de garage een bijkeuken. Het hele huis werd tochtvrij gemaakt, er kwam een nieuwe C.V. waarbij de oude dikke radiatoren werden vervangen door mooie slanke.
De muren werden van granol voorzien en hier en daar met mooi behang. Er kwam overal dubbel glas. De oude keuken met éé lichtpuntje in het midden aan het plafond werd een prachtige eiken open keuken met een zit/eetbar.
Alles werd geschilderd. De open haard in de huiskamer werd ook afgekeurd door de brandweer en werd verwijderd. Er kwam een glazen tochtdeur tussen de vestibule en de hal. In een van de bovenkamers werd een podium gemaakt, zodat men zittend kan genieten van het prachtige polderlandschap.
De badkamer: Als men die gebruikte lekte het beneden. Het werd een grondige verandering. Opnieuw getegeld, twee wastafels en mooie spiegels erboven, een bidet, een aparte douche-ruimte, een mooi bad en een w.c. Daarmee is het totaal aan W.C.'s op vier gekomen, nogal wat veel voor ons gezin van 2 personen.
Het plafond met golvende zachtboardplaten werd vervangen door mooie strakke platen.
Het gehele huis werd tussen de muren geïsoleerd.
Vele lichtpunten werden toegevoegd, T.V. en telefoon

Het echtpaar De Leeuw liet naast de voordeur een bord aanbrengen waarmee de eeuwenoude naam van de woning op deze plaats in de herinnering blijft voortleven: "De Lindeboom".

op vele plaatsen en kamers, kortom het werd een volmaakt huis.
Trots als we waren lieten we een mooi bord met "De Lindeboom" buiten op de muur plaatsen.

In dat warme droomhuis hebben we 14 jaar gewoond met veel plezier.

Wij hopen dat de nieuwe burgemeester er ook zo fijn en tevreden in zal wonen.

Eemnes
Hans de Leeuw

★

Dank Dank

Bij het voorbereidend werk voor dit speciale nummer zijn vele mensen betrokken geweest. Door deze grote medewerking is het mogelijk geworden om onze burgemeester een mooi afscheidsnummer te presenteren.

We zijn veel dank verschuldigd aan mevrouw J. van Dijk-Ruizendaal, geboren en getogen in "De Lindeboom". Ze heeft ons op heel prettige wijze steeds met raad en daad terzijde gestaan.

Daarnaast gaat onze speciale dank uit naar de burgemeestersfamilies Van Ogtrop, Kolfschoten, Van Niekerk en De Bekker en de heer Hans de Leeuw. Ze waren allen direct bereid om een bijdrage aan dit speciale nummer te leveren.

Dank ook aan de architect, de heer P.C. van Uchelen en de heer Claveau, die ons voorzagen van bouwkundige informatie.

Dan zijn er diverse mensen geweest die ons aan oude foto's hebben geholpen. Weer anderen assisteerden bij het herkennen van de verschillende personen op de foto's. Zonder hun hulp was dit boekje veel minder aan-

trekkelijk geworden! Bedankt!

Namens alle medewerkers:

Henk van Hees.

★

Oudheidkamer.

In ons vorige boekje vermeldden wij dat we verwachtten dat de nieuwe Oudheidkamer na de verbouwing rond 1 april zouden worden opgeleverd.

De aannemer heeft echter een andere methode van werken toegepast dan wij verwacht hadden. Daarom is de datum van oplevering een eind verschoven. Het bestuur van de H.K.E. hoopt nu dat de oplevering nog vóór de bouwvakvakantie zal plaatsvinden. Als dat het geval is, zullen in de loop van de zomer de activiteiten met de vrijwilligers kunnen plaatsvinden.

Mocht u zin hebben om ons te helpen, dan kunt u zich opgeven bij het bestuur, m.n. bij de secretaris Henk Nobbe (tel. 12207). Wij kunnen nog mensen gebruiken om te schilderen, timmeren, aanbrengen van de verlichting en voor het inventariseren van onze eigendommen!
U bent van harte welkom.

Het Bestuur.

★

Vriend Oudheidkamer

De verbouwing van de voormalige brandweerkazerne tot Eemnesser Oudheidkamer nadert haar voltooiing. Wat daarna nog rest is de algehele inrichting daarvan. Ook daarvoor zijn de plannen al in een vergevorderd stadium. Wel zullen er dan nog al wat zaken als vitrines,

boekenkasten, stellingen en meubels moeten worden aangeschaft. Gelukkig hebben wij voor de aankoop daarvan zelf gereserveerd en worden we voor een deel financieel ondersteund door de gemeente en het Anjerfonds. Verwacht wordt echter dat de beschikbare middelen voor het verwezenlijken van al die plannen en wensen niet toereikend zullen zijn en bovendien zal de Oudheidkamer over een paar jaar, zonder gemeentegarantie, geheel op eigen benen moeten staan.
Het bestuur heeft de dan eventueel te verwachten problemen vroegtijdig willen onderkennen en een voorlopig klein comité samengesteld dat hen bij het uitwerken van verdere plannen gaat adviseren.
Hierin is Ben van Raay de vertegenwoordiger van het bestuur, gaat Mary van der Schaal de administratie verzorgen, blijft Fred Mol op de penningen letten, zal Jan van Wijk in het bijzonder aandacht schenken aan mogelijke sponsoring en houdt Jan Delfgou zich bezig met de public relations.
Voordat wij met alle mogelijke plannen en ideeën naar buiten gaan komen menen wij er echter goed aan te doen eerst u, de leden van de Historische Kring Eemnes, bij de zaak te betrekken en u in de gelegenheid te stellen het spits af te bijten.
Wij hebben dan ook het genoegen u uit te nodigen toe te treden tot de Club van Vrienden van de Oudheidkamer, waarvan u al lid kan worden door betaling van een bijdrage van minimaal ƒ 10.00 per jaar. Dit bedrag, dat vanzelfsprekend vrijwillig mag worden verhoogd, kunt u over maken nar girorekening 2080362 t.n.v. Historische Kring Eemnes, onder vermelding van 'vriend oudheidkamer'.

Wij hebben er alle vertrouwen in dat u ons initiatief zult steunen en zullen u van andere plannen en ideeën en de verdere ontwikkelingen daarvan op de hoogte houden.

Het comité

★